

Krótką historia działu Informatyzacja

Studium porównawcze

Opracowanie: Jerzy S. Nowak

Warszawa, czerwiec 2018

Zeszyty Historyczne PTI

Zeszyt nr 2 – Krótka historia działu Informatyzacja. Studium porównawcze.

70 lecie
**POLSKIEJ
INFORMATYKI**

1948-2018

Copyright © 2018 Polskie Towarzystwo Informatyczne

ISBN 978-83-65750-11-2
(wydanie elektroniczne)

Opracowanie:
Jerzy S. Nowak

Redakcja techniczna:
Maciej K. Godniak

Projekty graficzne:
Maciej K. Godniak

Wydawca:
Polskie Towarzystwo Informatyczne
Zarząd Główny
ul. Solec 38/103, 00-394 Warszawa

Wydanie I: czerwiec 2018 r.

Spis treści:

1. Wstęp
2. Przegląd struktur kierowania informatyką w Polsce 1961 - 2018
3. Działy administracji rządowej
4. Powołanie i zmiany zakresu działu informatyzacja
 - 4.1 Nowelizacja (1) z dnia 12 stycznia 2007
 - 4.2 Nowelizacja (2) z 13 lipca 2012 r.
5. Listopad 2015 – początek rewolucji w sprawach działu Informatyzacja
 - 5.1 Nowelizacja (3) z 19 listopada 2015 r.
 - 5.2 Nowelizacja (4) z 22 grudnia 2015 r.
 - 5.3 Nowelizacja (5) z 5 września 2016 r.
 - 5.4 Nowelizacja (6) z 16 listopada 2016 r.
6. Statut Ministerstwa Cyfryzacji
7. Wstępna ocena funkcjonowania działu
8. Audyt czyli nowa forma zarządzania rozwojem informatyki
9. Autoocena Ministerstwa Cyfryzacji – styczeń 2018.
10. Prognoza rozwoju sytuacji w 2018 r. Pierwsze efekty.
 - 10.1 Nowelizacja (7) z 13 kwietnia 2018 r.
11. Zestawienie tekstów jednolitych ustawy o działach administracji rządowej – do 15 czerwca 2018 r.
12. Zwierzchnicy działu Informatyzacja
13. Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji

Załączniki:

- 1 - uzasadnienie z druku sejmowego nr 215/2012 z 22.02.2012 r.
- 2 - uzasadnienie z druku sejmowego nr 115/2015 z 14.12.2015 r.
- 3 – audyt 11 maja 2016 - wystąpienie Ministra Cyfryzacji
- 4 – uzasadnienie z druku sejmowego nr 2392/2018 z 5.04.2018 r.

Krótką historia działu INFORMATYZACJA

1. Wstęp

Zawirowania w styczniu 2018 r wokół tzw. rekonstrukcji rządu i pominięcia mianowania nowego ministra cyfryzacji wywołały konsternację w środowisku informatycznym. Było to zaskoczenie tym większe, że nawet sama Anna Streżyńska, odwołana z funkcji ministra, pisze nerwowo twitt z 9.01.2018:

Po 2 godzinach pojawia się komunikat premiera, że nowy minister będzie powołany w najbliższych dniach¹, a Ministerstwo Cyfryzacji pozostaje pod bezpośrednim nadzorem premiera (niezamierzony powrót do czasów Komitetu Informatyki z 1975 r.).

Wydarzenia te spowodowały potrzebę zweryfikowania wiedzy o dziale Informatyzacja, będącym w końcu kolejną, aczkolwiek nieco inną, wersją organu kierującego procesem informatyzacji (lub jak kto woli: komputeryzacji, cyfryzacji, ...) kraju. W opracowaniu omówiono ustawę o działach administracji rządowej, wprowadzenie działu Informatyzacja oraz dotychczasowe nowelizacje ustawy. W części końcowej przedstawiono wstępna analizę problemów funkcjonowania działu administracji w aspekcie częstych zmian organizacyjnych i personalnych w rządzie.

¹ Do dnia 15.04.2018 brak nominacji ministra cyfryzacji; nieoficjalne komentarze typują na to stanowisko wice-min. Marka Zagórskiego, po uprzednim odwołaniu dwóch wiceministrów, w tym K. Silickiego i K. Szuberta, 16.04.2018 premier M. Morawiecki ogłosił, że nowym ministrem będzie M. Zagórski

2. Przegląd struktur kierowania informatyką w Polsce 1961 - 2018

Pojawienie się nowej dyscypliny nauki, jaką jest informatyka oraz nowej gałęzi przemysłu – przemysłu produkcji środków informatyki, zwanego w skrócie przemysłem komputerowym, wywołuje konieczność powołania instytucji kierujących rozwojem nowej dziedziny. W Polsce trwa to już ok. 60 lat i wydaje się, że proces zmian organizacyjnych nie został zakończony.

Przebieg chronologiczny tworzenia struktur² kierowania rozwojem informatyki wygląda w skrócie następująco:

- **Uchwała³ Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów nr 400/61** z 11 grudnia 1961 r.; Uchwała określiła warunki zabezpieczenia rozwoju produkcji i stosowania elektronicznych maszyn cyfrowych; stwierdzając, że nadzór nad realizacją ma sprawować **Międzyresortowa Podkomisja** do spraw maszyn matematycznych i elektronicznej techniki obliczeniowej; brak wskazania w uchwale instytucji nadzorującej rozwój informatyki w kraju,
- **Pełnomocnik Rządu ds. Elektronicznej Techniki Obliczeniowej**, Uchwała Rady Ministrów nr 18/64 z 22 stycznia 1964 powołuje pierwszą zorganizowaną strukturę kierowania informatyką w Polsce w formie Biura Pełnomocnika Rządu ds. Elektronicznej Techniki Obliczeniowej (w skrócie: PRETO), działającego w ramach Komitetu Nauki i Techniki do 28 lutego 1971 r.; w 1970 podjęto próby powołania Głównego (Centralnego) Urzędu Informatyki – koncepcja ta odżyła po 2004 r,
- **Krajowe Biuro Informatyki**, Uchwała Rady Ministrów nr 33/71 z 12 lutego 1971 r. powołuje Krajowe Biuro Informatyki (KBI) po likwidacji Urzędu Pełnomocnika Rządu ds. ETO, funkcjonowało ono jako departament w strukturze Komitetu Nauki i Techniki, a po jego likwidacji w Min. Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki; wpływ KBI na produkcję komputerów i rozwój informatyki w Polsce był praktycznie żaden, a jego działalność spotykała się z coraz większą krytyką ze strony przedsiębiorstw przemysłu komputerowego (np. wystąpienie WZE Elwro z 1972 r. do KC PZPR z krytyką działalności KBI),
- **Komitet Informatyki Rady Ministrów** Powołany uchwałą Rady Ministrów nr 84/75 z 13 kwietnia 1975 r. Zastąpił Krajowe Biuro Informatyki, co zapewne było spowodowane krytyką działania tego organu i brakiem efektów, organem wykonawczym był Sekretariat Komitetu Informatyki, działający w strukturach Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. W 1981 r nastąpiła zmiana przewodniczącego – zrezygnował premier, a przewodniczącym Komitetu został minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki,
- **Urząd ds. Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń** Urząd powołany ustawą z dnia 3 grudnia 1984 (Dz. Ustaw nr 55/1984 poz. 280) przejął obowiązki sterowania rozwojem informatyki (CPBR – Centralne Plany Badawczo-Rozwojowe; RPBR – Resortowe Plany Badawczo-Rozwojowe), b. Sekretariat Komitetu

² Opracowanie pokazuje jedynie w skrócie kolejne instytucje kierujące rozwojem informatyki w kraju; przewiduje się szersze opracowanie charakteryzujące zasady działania i dokonania wymienionych instytucji i organów.

³ Uchwałę szczegółowo omówił J. Deminet na konferencji historycznej PTI w grudniu 2009 r.

<https://historiainformatyki.pl/historia/teczka.php?nonav=0&nrrar=5&nzesp=1&sygn=/1/1&folder=1>

Informatyki wszedł w jego skład, ale brak więcej danych o działaniach w sferze informatyki w latach 80-ych XX wieku ,

- **Rada Teleinformatyki** – lata 90-te XX wieku to okres braku centralnego sterowania rozwojem informatyki; w wyniku działań szeregu informatyków z instytucji centralnych powstaje Rada Teleinformatyki przy Premierze podejmując działania o charakterze strategicznym, ale ograniczone do administracji centralnej. Pełny opis działań jest utrudniony ze względu na brak dokumentów z tego okresu.
- **Dział Informatyzacji** (podporządkowanie w latach 2004 – 2018 kilku ministrom) – koncepcja działów administracji rządowej powstała w 1997 r., a w 2001 pojawia się nowy dział „informatyzacja”, co w praktyce zaowocowało różnymi wariantami organizacyjnymi, omówionymi poniżej; obserwuje się jednak liczne zmiany wykazu spraw działu poprzez nowelizację ustawy o działach,
- **Projekt Agencji Informatyki** – koncepcja ujawniona publicznie przez b. Minister Cyfryzacji Annę Streżyńską w wywiadzie dla Gazety Wyborczej w dniu 6.02.2018; brak więcej danych na ten temat poza informacją, że Agencja byłaby podporządkowana Kancelarii Premiera Rady Ministrów. Warto tu przypomnieć artykuł trzech specjalistów prof. M. Kleibera, G. Bliźniuka i K. Szuberta w dzienniku Rzeczpospolita z dnia 24 lutego 2015 r. – *Cyfryzacja potrzebuje zmian*, bo można podejrzewać zbieżność poglądów.

W wykazie pomija się różne ciała doradcze, tworzone niezależnie od rozwiązań ustrojowych (np. Państwowa Rada Informatyki, Polski Komitet Automatowego Przetwarzania Informacji NOT, Rada ds. Cyfryzacji czy Komitet Rady Ministrów ds. Cyfryzacji).

3. Działy administracji rządowej

Działy administracji rządowej powołała do życia Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej Pojęcie to wprowadzone art. 149 Konstytucji RP i dookreślone ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, miało na celu umożliwienie Prezesowi Rady Ministrów elastyczne kształtowanie liczby i kompetencji członków Rady Ministrów, a co za tym idzie wzmocnienie pozycji premiera w rządzie.

Art. 149. 1. Ministrowie kierują określonymi działami administracji rządowej lub wypełniają zadania wyznaczone im przez Prezesa Rady Ministrów. Zakres działania ministra kierującego działem administracji rządowej określają ustawy.
2. Minister kierujący działem administracji rządowej wydaje rozporządzenia. Rada Ministrów, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, może uchylić rozporządzenie lub zarządzenie ministra.

Ustawa o działach weszła w życie 1 kwietnia 1999 r. i od tego czasu była wielokrotnie nowelizowana. Początkowo kwestie przyporządkowania działów poszczególnym ministrom regulowały przepisy przejściowe. Rzeczywiste wprowadzenie ustawy nastąpiło w okresie październik–grudzień 1999 r., gdy ogłoszone zostały pierwsze rozporządzenia rządu w sprawie utworzenia ministerstw oraz rozporządzenia premiera określające szczegółowy zakres działania ministrów właściwych do spraw danego działu. Odnotujmy tu rzecz charakterystyczną – **w ustawie z 4 września 1997 r. nie ma działu Informatyzacja.** Po nowelizacji ustawy 21 grudnia 2001 r. pierwszym zwierzchnikiem działu informatyzacja od 1 lipca 2002 r. (data wejścia ustawy w życie dla nowego działu) zostaje minister nauki, a od 2 maja 2004

dział informatyzacja pojawia się już w nazwie nowego ministerstwa – Nauki i Informatyzacji (MNil), z kolei w listopadzie 2011 rodzi się „cyfryzacja” bez zmiany nazwy działu administracji rządowej.

Minister kierujący działem	Okres kierowania działem
Minister Nauki	1 lipca 2002 r. – 2 maja 2004 r.
Minister Nauki i Informatyzacji	2 maja 2004 r. – 31 października 2005 r.
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	31 października 2005 r. – 18 listopada 2011 r.
Minister Administracji i Cyfryzacji	18 listopada 2011 r. – 16 listopada 2015 r.
Minister Cyfryzacji	od 16 listopada 2015 r. – 9 stycznia 2018 r.
Premier (nadzór nad MC)	od 9 stycznia 2018 r. – 16 kwietnia 2018 r.
Minister Cyfryzacji	od 17 kwietnia 2018 r. -

Koncepcja działów administracji rządowej niosła i niesie pewne ryzyko dowolnej konstrukcji urzędów, zależnie od bieżących potrzeb polityczno-personalnych. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w 2007 r. przy kolejnej zmianie ekipy rządowej – pojawia się pomysł ministerstwa sportu i informatyzacji. Znakomicie pointuje to Piotr Waglowski na swoim blogu w dniu 9 lipca 2007 r.:

<http://prawo.vagla.pl/node/7358>

Były sobie świnki trzy: sport, muzyka oraz gry

Pn, 2007-07-09 15:28 by VaGla

Media donoszą o kolejnym pomysle na informatyzację. Tym razem mówi się o stworzeniu resortu, który jednocześnie będzie zajmował się informatyzacją i sportem. Czy to kolejny "próbny balon" - tego nie wiem. Nie jestem w stanie potwierdzić wszystkich tego typu pomysłów. A pomysłów w tym względzie jest wiele. Według dziś ogłoszonych spekulacji szefem nowego resortu miałyby być minister Elżbieta Jakubiak, o której pisałem wcześniej w tekście z początku czerwca [Informatyzacja zaopiekuje się minister Elżbieta Jakubiak?](#). Potem zaś ([Co z tą informatyzacją? Robi się coraz ciekawiej](#)) pisałem o spekulacjach związanych z minister Małgorzatą Sadowską, o której mówiono, że zaopiekuje się informatyzacją. Na chwilę obecną - wszystko jest możliwe. Lobbyści pewnie nie wiedzą już z kim mają się witać najpierw. ...

...Powodem połączenia informatyzacji i sportu miałyby być pieniądze z Unii. Pieniądze byłyby jedynym czynnikiem spajającym tak odmienne problemy jak sport i informatyzacja. ...

Wydawało się, że ten eksperyment administracyjny (na szczęście tylko na papierze) będzie ostatni, ale zwyciężyło życie i potrzeby polityczne. W 2012 r powstaje kolejny zlepek działów o nazwie Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji (grupuje cztery działy administracji rządowej – administrację publiczną, telekomunikację, informatyzację oraz wyznania religijne i mniejszości etniczne). Sport i informatyzacja była żartem, administracja i informatyzacja już

nie. Powstaje ministerstwo, w którym oprócz informatyzacji jest poważna część spraw administracji, przejętej z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych – przejęto odpowiedzialność⁴, kompetentne służby pozostały nadal w MSW. Uzasadnienie⁵ zmiany ustawy o działach administracji rządowej, zawarte w druku sejmowym nr 215 z 2012 r. dobitnie wskazuje, co następuje:

Projektowana ustawa ma na celu dokonanie zmian w zakresie organizacji administracji rządowej.

W związku z powołaniem Ministra Administracji i Cyfryzacji zachodzi potrzeba zmiany zakresu działu sprawy wewnętrzne przez przekazanie m.in. zadań dotyczących przeciwdziałania skutkom klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu oraz usuwania skutków klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu, do działu administracja publiczna, podlegającego nowo powołanemu ministrowi. Charakter przekazywanych zadań przemawia za przekazaniem ich ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej. ...

Daje się zauważyć, że ministerstwo obejmujące tylko dział informatyzacja będzie stosunkowo małym resortem, co nie zawsze się podoba w dużych strukturach administracyjnych. Stąd zapewne skłonność do łączenia w większe grupy działów, ale z niekorzyścią dla samego działu informatyzacja. Wydaje się, że jedną z przyczyn jest brak jakiegokolwiek dyskusji merytorycznej w środowisku o zakresie i funkcjonowaniu działu Informatyzacja. Z obserwacji wynika, że najwyższe kontakty z Ministerstwem miała jedynie Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, a działająca przy resorcie Rada Cyfryzacji nie wykazuje chęci współpracy z przedstawicielami środowiska informatycznego.

4. Powołanie i zmiany zakresu działu informatyzacja

6) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) infrastruktury informatycznej oraz systemów i sieci teleinformatycznych,
- 2) technologii i technik informacyjnych oraz standardów informatycznych,
- 3) informatyzacji administracji rządowej i samorządowej,
- 4) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki,
- 5) edukacji informacyjnej oraz usług teleinformatycznych i multimedialnych,
- 6) zastosowań informatyki w społeczeństwie informacyjnym, w szczególności w gospodarce, bankowości i edukacji,
- 7) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji.”;

Dział Informatyzacja wprowadzono ustawą⁶ z 21 grudnia 2001 – otrzymał w ustawie nr 7a w wykazie działów oraz nr artykułu 12a, zawierający wykaz spraw dotyczący działu. Wniosek o zmianę ustawy złożył premier Leszek Miller 23 listopada 2001 r. – jest to druk sejmowy nr 82, a wniosek dotyczył zmiany ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz w zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej. W uzasadnieniu proponowanych zmian w ustawie o działach podaje się jedynie na str. 2, co

⁴ Znany i pamiętany jest wysiłek min. M. Boniego przy usuwaniu skutków katastrofy kolejowej pod Szczekocinami 3 marca 2012 r. – obowiązek działania wynikał ze zmiany ustawy o działach.

⁵ Całość uzasadnienia zawiera zał. Nr 1

⁶ Cytując treść ustaw i rozporządzeń oparto się na informacjach i danych ze strony Rządowego Centrum Legislacyjnego www.rcl.gov.pl

następuje: „2) utworzenie nowego działu administracji rządowej o nazwie „informatyzacja” (art. 12a ustawy o działach)”. Brak jest uzasadnienia celowości tworzenia nowego działu administracji. Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (druk sejmowy nr 150) z 12 grudnia 2001 akceptuje proponowane zmiany bez zastrzeżeń i ustala się termin wejścia w życie art.12a na dzień 1 lipca 2002 r. Ustawę o zmianie ustawy z 4 września 1997 r opublikowano w Dz. Ustaw z dnia 29 grudnia 2001 r. nr 154 poz. 1800, a zapisy dotyczące nowego działu zawarto w art. 2 pkt 1b i pkt 6.

Wg szeregu rozmów autora z przedstawicielami środowiska informatycznego powołanie działu administracji rządowej *Informatyzacja* było spowodowane kontaktami z organami Unii Europejskiej i koniecznością stworzenia odpowiednich struktur do współpracy. Szczególnie ważne i pilne stało się to po powołaniu w 2004 Pani Viviane Reding na Komisarza UE ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów. Wydaje się, że decyzje w tym zakresie podejmowano bardzo szybko, co ujemnie wpłynęło na treść art. 12a – sformułowania nie są precyzyjne i można mówić o dublowaniu niektórych pojęć i zagadnień. Jest m.in. efekt braku jakiegokolwiek dyskusji w społeczności informatycznej na temat zasad funkcjonowania tego działu.

Art. 12a. Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) infrastruktury informatycznej oraz systemów i sieci teleinformatycznych,*
- 2) technologii i technik informacyjnych oraz standardów informatycznych,*
- 3) informatyzacji administracji rządowej i samorządowej,*
- 4) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki,*
- 5) edukacji informacyjnej oraz usług teleinformatycznych i multimedialnych,*
- 6) zastosowań informatyki w społeczeństwie informacyjnym, w szczególności w gospodarce, bankowości i edukacji,*
- 7) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji.;*

Tekst jednolity ustawy o działach, obejmujący Dział Informatyzacja ukazał się w Dz. Ustaw nr 159 z 12 września 2003 r poz. 1548 w wyniku Obwieszczenia Marszałka Sejmu z 2 września 2003 r.

Art.12a – wg Dz. Ustaw 159/2003 poz.1548

- 1) infrastruktury informatycznej oraz systemów i sieci teleinformatycznych,*
- 2) technologii i technik informacyjnych oraz standardów informatycznych,*
- 3) informatyzacji administracji rządowej i samorządowej,*
- 4) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki,*
- 5) edukacji informacyjnej oraz usług teleinformatycznych i multimedialnych,*
- 6) zastosowań informatyki w społeczeństwie informacyjnym, w szczególności w gospodarce, bankowości i edukacji,*
- 7) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji.;*

4.1 Nowelizacja (1) z dnia 12 stycznia 2007

Pierwsza zmiana zakresu działu następuje w wyniku nowelizacji ustawy o działach.

Propozycja zmian wpłynęła od premiera Kazimierza Marcinkiewicza 17 maja 2006 r. i oznaczono ją jako Druk sejmowy nr 596. Druk nie zawiera żadnego uzasadnienia proponowanych zmian. Proponowane zmiany zostały przyjęte w ustawie z 12 stycznia 2007 i ogłoszone w Dz. Ustaw nr 21 /2007 poz. 125 z dnia 9 lutego 2007 r.

Obserwuje się uporządkowanie i poprawienie sformułowań w zakresie spraw działu, ale pewnym zaskoczeniem jest skreślenie tematu edukacji informatycznej, przy czym nie pojawił się analogiczny zapis w dziale Oświata i Wychowanie (art. 20 Ustawy). Można przyjąć, że nastąpiło częściowe uporządkowanie określeń spraw działu, aczkolwiek musi budzić zdziwienie sformułowania zawarte w pkt 6 i 7 – rozwój społeczeństwa informacyjnego i dodatkowo zastosowania „technologii” informatycznych w tymże społeczeństwie⁷. Zakres spraw działu w wyniku nowelizacji przedstawiał się następująco:

„Art. 12a. Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) informatyzacji administracji publicznej;*
- 2) systemów i sieci teleinformatycznych administracji publicznej;*
- 3) technologii i technik informacyjnych;*
- 4) standardów informatycznych;*
- 5) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki;*
- 6) zastosowań technologii informatycznych w społeczeństwie informacyjnym;*
- 7) rozwoju społeczeństwa informacyjnego;*
- 8) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji.”;*

W kolejnym kroku następuje ogłoszenie tekstu jednolitego ustawy w Dz. Ustaw nr 65/2007 poz. 437 z dnia 13 kwietnia 2007 r. na podstawie obwieszczenia Marszałka Sejmu z 3 kwietnia 2007 r.

Art. 12a.18) Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) informatyzacji administracji publicznej;
- 2) systemów i sieci teleinformatycznych administracji publicznej;
- 3) technologii i technik informacyjnych;
- 4) standardów informatycznych;
- 5) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki;
- 6) zastosowań technologii informatycznych w społeczeństwie informacyjnym;
- 7) rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
- 8) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji.”;

4.2 Nowelizacja (2) z 13 lipca 2012 r.

Kolejna zmiana zakresu działu – druga z kolei – zostaje zaproponowana przez premiera Donalda Tuska 22 lutego 2012 r. w projekcie zmiany ustawy o działach administracji rządowej, który otrzymał nr druku sejmowego 215. Stosowna ustawa została uchwalona 13 lipca 2012 – Dz. Ustaw z 8 sierpnia 2012 poz. 908, a proponowane zmiany ujęto w art. 1 pkt 3 ustawy.

⁷ Zostanie to dopiero poprawione w trakcie nowelizacji ustawy 22 grudnia 2015 r.

3) w art. 12a:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a i 7b w brzmieniu:

„7a) przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu;

7b) rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną oraz usług na żądanie;”,

b) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) koordynacji interoperacyjności.”;

W projekcie zmiany ustawy podano uzasadnienie zmian w p.1.2), a mianowicie:

„doprecyzowuje się zakres działu informatyzacja poprzez dodanie nowych zadań - przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu, rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną oraz usług na żądanie, koordynacji interoperacyjności, *rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną oraz usług medialnych*, z wyłączeniem polityki audiowizualnej w zakresie działalności kulturalnej. Uzasadnieniem dla tej zmiany jest tożsamość tematyczna działań zawartych w dziale informatyzacja. Jednocześnie doprecyzowano zakres działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego;”.

Warto zauważyć, że w uzasadnieniu dwukrotnie pojawia się *rozwój usług świadczonych drogą elektroniczną* wespół z usługami na żądanie i po raz drugi z usługami medialnymi, których nie wymieniono w projekcie ustawy i pominięto w dalszym procedowaniu. Nie zauważa tej rozbieżności Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych, która 28 czerwca 2012 r. w swoim Sprawozdaniu (druk sejmowy nr 526) przedkłada ustawę Sejmowi zgodnie z propozycją Rady Ministrów. Ustawa z 13 lipca 2012 r. została bez uwag zaakceptowana przez Senat. A jak rozumieć koordynację interoperacyjności? Tego uzasadnienie w druku sejmowym nr 215 nie wyjaśnia.

Tekst jednolity ustawy z powyższymi zmianami zamieszczono w Dz. Ustaw z 16 czerwca 2015 poz. 812 na podstawie obwieszczenia Marszałka Sejmu z 27 maja 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji rządowej.

Art. 12a.

Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) informatyzacji administracji publicznej;
- 2) systemów i sieci teleinformatycznych administracji publicznej;
- 3) technologii i technik informacyjnych;
- 4) standardów informatycznych;
- 5) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki;
- 6) zastosowań technologii informatycznych w społeczeństwie informacyjnym;
- 7) rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
- 7a) przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu;
- 7b) rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną oraz usług na żądanie;
- 8) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji;
- 9) koordynacji interoperacyjności.

Art. 12a. Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) informatyzacji administracji publicznej;
- 2) systemów i sieci teleinformatycznych administracji publicznej;
- 3) technologii i technik informacyjnych;
- 4) standardów informatycznych;
- 5) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki;
- 6) zastosowań technologii informatycznych w społeczeństwie informacyjnym;
- 7) rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
- 7a) przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu;
- 7b) rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną oraz usług na żądanie;
- 8) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji;
- 9) koordynacji interoperacyjności.

Wyciąg z Dziennika Ustaw z 16 czerwca 2015 poz. 812, art. 12a

5. Listopad 2015 – początek rewolucji w sprawach działu Informatyzacja

5.1 Nowelizacja (3) z 19 listopada 2015 r.

W listopadzie 2015, w nowej kadencji Sejmu, następuje kolejna, trzecia już zmiana zakresu spraw działu. Wniosek składa grupa posłów 16 listopada 2015 r (druk sejmowy nr 10) i dotyczy on zmiany ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw. Wspomnianą grupę posłów reprezentuje poseł Arkadiusz Czartoryski. Zaskakuje tempo prac, bo już 19 listopada 2015 r. zostaje uchwalona ustawa o zmianie ustawy o działach administracji rządowej - Dz. Ustaw z 26.11.2015 poz. 1960, art. 11. Podstawowe zmiany ujęte w ustawie dotyczyły utworzenia nowych działów administracji tj. energii i gospodarki złożami kopalini oraz żeglugi śródlądowej, co bezpośrednio wynikało z likwidacji byłego Ministerstwa Gospodarki. Uzasadnienie do ustawy dotyczy wyłącznie powstania tych nowych działów administracji i całkowicie pomija proponowane zmiany w dziale Informatyzacja.

11) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Art. 12a. 1. Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) informatyzacji administracji publicznej;
- 2) systemów i sieci teleinformatycznych administracji publicznej;
- 3) technologii i technik informacyjnych;
- 4) standardów informatycznych;
- 5) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki;
- 6) zastosowań technologii informatycznych w społeczeństwie informacyjnym;
- 7) rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
- 8) przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu;
- 9) rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną oraz usług na żądanie;
- 10) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji;
- 11) telekomunikacji;**
- 12) koordynacji interoperacyjności;
- 13) udziału w kształtowaniu polityki Unii Europejskiej w zakresie informatyzacji.**

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji sprawuje nadzór nad Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej”

Nowelizacja zakresu spraw działu (art. 12a ustawy o działach) wprowadza grupę zagadnień telekomunikacji, formalny zapis o udziale w kształtowaniu polityki Unii Europejskiej w sferze informatyzacji oraz podporządkowanie Urzędu Komunikacji Elektronicznej ministrowi cyfryzacji. Zostaje uporządkowana numeracja spraw poprzez zniesienie punktów 7a i 7b, ale np. dalej dubluje się zapisy o społeczeństwie informacyjnym. Z powodu pośpiechu w zmianie ustawy kwestie uporządkowania działu łączność zrealizowano dopiero w następnej, dość szybkiej nowelizacji w grudniu tegoż roku.

5.2 Nowelizacja (4) z 22 grudnia 2015 r.

Kolejna zmiana (czwarta) następuje już po miesiącu i wnosi bardzo istotne korekty w zakresie spraw działu. Wniosek o zmianę ustawy o działach administracji rządowej składa ponownie grupa 52 posłów – druk sejmowy nr 115 z 14 grudnia 2015 r. Wnioskodawcy wręcz stwierdzają w uzasadnieniu, że proponowane zmiany służą do określenia zakresu działu na nowo. Tempo prac legislacyjnych jest ogromne i proponowane zmiany zostają uchwalone już 22 grudnia 2015 i opublikowane w Dz. Ustaw z 30.12.2015 poz. 2281. Opinie do wniosku powstają błyskawicznie – Biuro Analiz Sejmowych sporządza opinię znak BAS-WAPEiM-290/15 w „trybie b. pilnym” już 15 grudnia nie wnosząc zastrzeżeń mimo stwierdzenia, że nowelizacji podlega aż 38 ustaw. Sejm na posiedzeniu w dniu 17.12.2015 r. kieruje projekt ustawy do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych, zostaje on natychmiast zaopiniowany i przedłożony Sejmowi tego samego dnia (druk sejmowy nr 130 z 17 grudnia 2015 r.) z wnioskiem o uchwalenie ustawy! Senat zatwierdza ustawę 24 grudnia 2015 r, również bez uwag.

Cele projektowanej ustawy podane w uzasadnieniu były następujące:

*„1. uporządkowanie kompetencji ministra właściwego do spraw informatyzacji przez określenie na nowo zakresu działu – informatyzacja w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2015 r. poz. 812, z późn. zm.1)),
2. dostosowanie przepisów do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 19 listopada 2015 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1960). Zgodnie z art. 1 pkt 11 i 12 ww. ustawy, z działu administracji rządowej – łączność zostały wyłączone sprawy telekomunikacji, które włączono do działu administracji rządowej – informatyzacja,
3. przeniesienie kompetencji ministra właściwego do spraw wewnętrznych w odniesieniu do niektórych rejestrów państwowych na ministra właściwego do spraw informatyzacji”.*

1) w art. 12a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) informatyzacji administracji publicznej **oraz podmiotów wykonujących zadania publiczne;**
- 2) systemów i sieci teleinformatycznych administracji publicznej;
- 3) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyzacji;

4) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji i telekomunikacji;
5) udziału w kształtowaniu polityki Unii Europejskiej w zakresie informatyzacji;
6) rozwoju społeczeństwa informacyjnego i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu;
7) rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną;
8) **kształtowania polityki państwa w zakresie ochrony danych osobowych;**
9) telekomunikacji;
10) **bezpieczeństwa cyberprzestrzeni;**
11) **rejestrów PESEL, Rejestru Dowodów Osobistych, Rejestru Stanu Cywilnego oraz Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych;**
12) **ewidencji pojazdów, ewidencji kierowców oraz ewidencji posiadaczy kart parkingowych.”;**

2) w art. 29 w ust. 1 pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:
„9) ewidencji ludności, dowodów osobistych i paszportów, w zakresie ustalonym w ustawach;
10) rejestracji stanu cywilnego w zakresie ustalonym w ustawie oraz zmiany imion i nazwisk.”.

Jak widać – następuje stopniowe poprawianie zapisów w treści art. 12a oraz poważne zmiany w działaniu Ministerstwa Cyfryzacji w wyniku przejścia części odpowiedzialności z innych resortów (działów administracji). Kwestie społeczeństwa informacyjnego zawarto już w jednym punkcie – 6. Przede wszystkim do działu Informatyzacja przesunięto szereg rejestrów państwowych, będących uprzednio w gestii ministra spraw wewnętrznych, wprowadzono problematykę bezpieczeństwa cyberprzestrzeni oraz sprawy ochrony danych osobowych. Najpoważniejszą zmianą była niewątpliwie sprawa przekazania kompetencji ministra spraw wewnętrznych i administracji dotyczących niektórych rejestrów (pkt 11 i 12 art. 12a) w gestię ministra cyfryzacji. Potwierdza to uzasadnienie do wniosku grupy posłów (druk 115), zwracając uwagę na kwestie przeniesienia środków budżetowych pomiędzy ministerstwami, a także podporządkowanie Centralnego Ośrodka Informatyki ministrowi cyfryzacji:

...W związku z przekazaniem kompetencji Ministrowi Cyfryzacji i zadań Ministerstwu Cyfryzacji, niezbędne było zamieszczenie w projekcie przepisów pozwalających na przeniesienie wraz z zadaniami zasobów ludzkich, środków budżetowych i składników majątkowych, w tym m.in. zintegrowanej infrastruktury rejestrów wraz z obsługiwanyymi przez nią systemami oraz sieci telekomunikacyjnych niezbędnych do obsługi systemu rejestrów państwowych, a także systemu informatycznego CEPIK, centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych, zasobów osobowych, rzeczowych i lokalowych MSW w zakresie niezbędnym do obsługi rejestrów. Przeniesienie środków finansowych nastąpi przede wszystkim w związku z przejściem zadań dotyczących rejestru PESEL, Rejestru Dowodów Osobistych, Rejestru Stanu Cywilnego oraz Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych, a także ewidencji pojazdów, ewidencji kierowców oraz ewidencji posiadaczy kart parkingowych z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, do części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

W projekcie wskazano także wyraźnie na przejście od ministra właściwego do spraw wewnętrznych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji wykonywania funkcji organu założycielskiego dla instytucji gospodarki budżetowej pod nazwą - Centralny Ośrodek Informatyki z siedzibą w Warszawie, w związku z zadaniami, jakie ta jednostka wykonuje....

Uzasadnienie potwierdza sprawę oczywistą – reorganizacja struktur jest jednak kosztowna, a skutki podejmowanych działań będą często widoczne po dłuższym okresie czasu.

Tekst jednolity ustawy z powyższymi zmianami zamieszczono w Dz. Ustaw z 19 kwietnia 2016 poz. 543 na podstawie obwieszczenia Marszałka Sejmu z 8 kwietnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji rządowej.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 19 kwietnia 2016 r.

Poz. 543

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 8 kwietnia 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji rządowej

5.3 Nowelizacja (5) z 5 września 2016 r.

Piątą zmianę w Dziale Informatyzacja powoduje uchwalenie ustawy z 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej – Dz. Ustaw z 29 września 2016 r. poz. 1579. Ustawa poszerza zakres spraw działu wprowadzając punkt 13 ujęty w art. 65 pkt. 2. Wniosek Rady Ministrów o uchwalenie ustawy był spowodowany rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 910/2014 z 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym. Został on zarejestrowany jako druk sejmowy nr 713 z 14 lipca 2016 r. W tym przypadku zmiana zakresu działu ma bez wątpienia charakter zewnętrzny, a formalną zmianę treści artykułu wniesiono w art. 65 pkt 2 ustawy z 5 września 2016 r.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 września 2016 r.

Poz. 1579

USTAWA

z dnia 5 września 2016 r.

o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej^{1), 2)}

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73).

Art. 65. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, 749, 1020 i 1250) wprowadza się następujące zmiany: ...

2) w art. 12a w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) nadzoru nad świadczeniem usług zaufania w rozumieniu przepisów o usługach zaufania.”.

5.4 Nowelizacja (6) z 16 listopada 2016 r.

W 2016 r. wprowadza się jeszcze jedną zmianę (szóstą z kolei) w rejestrze spraw działu Informatyzacja w wyniku uchwalenia ustawy z 16 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z utworzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji – Dz. Ustaw z 12 grudnia 2016 r. poz. 2003. Ustawa w art. 4 rozszerza zakres spraw działu o infrastrukturę informacji przestrzennej wprowadzając stosowny punkt 14 w art. 12a ustawy o działach administracji rządowej.

Art. 4. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, z późn. zm.2)) w art. 12a w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) infrastruktury informacji przestrzennej.”.

W konsekwencji licznych zmian ustawy o działach administracji rządowej Marszałek Sejmu wydaje obwieszczenie z dnia 5 kwietnia 2017 r. – Dz. Ustaw z 8 maja 2017 r. poz. 888, w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji rządowej.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 8 maja 2017 r.

Poz. 888

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 kwietnia 2017 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji rządowej

Art. 12a. 1. Dział informatyzacja obejmuje sprawy:

- 1) informatyzacji administracji publicznej oraz podmiotów wykonujących zadania publiczne;
- 2) systemów i sieci teleinformatycznych administracji publicznej;
- 3) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyzacji;
- 4) realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie informatyzacji i telekomunikacji;
- 5) udziału w kształtowaniu polityki Unii Europejskiej w zakresie informatyzacji;
- 6) rozwoju społeczeństwa informacyjnego i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu;
- 7) rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną;
- 8) kształtowania polityki państwa w zakresie ochrony danych osobowych;
- 9) telekomunikacji;
- 10) bezpieczeństwa cyberprzestrzeni;
- 11) rejestru PESEL, Rejestru Dowodów Osobistych, Rejestru Stanu Cywilnego oraz Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych;
- 12) ewidencji pojazdów, ewidencji kierowców oraz ewidencji posiadaczy kart parkingowych;
- 13) nadzoru nad świadczeniem usług zaufania w rozumieniu przepisów o usługach zaufania;
- 14) infrastruktury informacji przestrzennej.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji sprawuje nadzór nad Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

6. Statut Ministerstwa Cyfryzacji

Zmiany spraw działu w wyniku nowelizacji ustawy o działach administracji rządowej powodowały i powodują zmianę statutu Ministerstwa Cyfryzacji, który wymienia listę spraw działu i wskazuje które komórki organizacyjne ministerstwa odpowiadają za ich realizację. W

wyniku sześciu nowelizacji ustawy, dotyczących działu Informatyzacja Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania statutu Ministerstwu Cyfryzacji (MP z dnia 1 sierpnia 2017, poz. 765) wprowadza jednolity tekst statutu Ministerstwa Cyfryzacji do stosowania.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 1 sierpnia 2017 r.

Poz. 765

**OBWIESZCZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 18 lipca 2017 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu zarządzenia Prezesa Rady Ministrów
w sprawie nadania statutu Ministerstwu Cyfryzacji**

§ 3. Obsługę zadań Ministra Cyfryzacji w zakresie działu informatyzacja zapewniają w szczególności:

- 1) Departament Cyberbezpieczeństwa;
- 2) Departament Infrastruktury Państwa;
- 2a)5) Departament Kompetencji Cyfrowych;
- 2b)5) Departament Polityki Geoinformacyjnej;
- 3) Departament Rozwoju Usług Cyfrowych i Otwartości Danych;
- 4) Departament Telekomunikacji;
- 5) Departament Utrzymania i Rozwoju Systemów;
- 6)6) Departament Zarządzania Danymi;
- 7)6) Departament Zarządzania Informacją Publiczną.

Zakres spraw działu wykazany w Statucie Ministerstwa ulegnie poważnemu zmniejszeniu po uchwaleniu ustawy z 13 kwietnia 2018 r. – omówiono to w dalszej części opracowania.

7. Wstępna ocena funkcjonowania działu

Podsumowując – od chwili wprowadzenia Działu Informatyzacja w ustawie z 21 grudnia 2001 r. miało miejsce 6 nowelizacji⁸ zakresu spraw działu przyczyniając się do znacznego wzrostu uprawnień i odpowiedzialności Ministerstwa Cyfryzacji. Należy tu zwrócić uwagę, że nowelizacja ustawy z 22 grudnia 2015 r przedstawiana jest jako gruntowna zmiana spraw działu Informatyzacja po raz pierwszy od jego powołania w 2001 r. Kolejne zmiany ustawy uporządkowały szereg zapisów zwiększając jednocześnie zakres prac ministerstwa. Szereg zmian wprowadzano bardzo szybko, nie ma solidnych uzasadnień decyzji oraz w żadnym przypadku nie skorzystano z konsultacji społecznych (jest wyjątek –nowelizacja ustawy o działach z kwietnia 2018 r. zawiera informację o konsultacjach z jednostkami naukowymi działającymi w sferze geodezji i kartografii). Wydaje się, że bieżący rok potwierdzi lub nie trafność dokonanych zmian.

Trudne do oszacowania będą koszty przeprowadzanych zmian. Do listopada 2015 r. zmiany zakresu spraw działu miały charakter w zasadzie formalny, natomiast od listopada 2015 r. następuje znaczące przekazywanie spraw i części spraw z działu do działu. Co więcej - wyprzedzając fakty – zmiany dokonane w 2016 r. zostaną anulowane i nastąpi powrót do sytuacji wcześniejszej. To właśnie już miało miejsce w I połowie 2018 r.

Można więc przypuścić, że dział Informatyzacja nie ma jeszcze jasnej koncepcji funkcjonowania, co potwierdzają sprawy rejestrów, infrastruktury informacji czy cyberbezpieczeństwa.

Fatalny wpływ na funkcjonowanie działu mają niezbyt fortunne akcje rozliczeń po wyborach parlamentarnych lub innych zmianach ekip, które nic nie wnoszą, a zapewne przyczyniają się do opóźnień prowadzonych prac i kolejnych, dyskusyjnych zmian, co w sumie wpływa na krytyczne oceny sfery informatyzacji przez społeczeństwo. Tak się właśnie stało po powołaniu nowego Min. Administracji i Cyfryzacji i przygotowaniu raportu **Państwo 2.0 Nowy start do e-administracji**, popularnie zwanego Stajnią Augiasza (kwiecień 2012). Trudno było wymyśleć gorsze określenie.

8. Audyt czyli nowa forma zarządzania rozwojem informatyki

Kolejna seria krytyki ma miejsce 11 maja 2016 r. w trakcie tzw audytu rządów poprzedniej ekipy PO i PSL. Zapowiedziano „**Raport o stanie spraw publicznych i instytucji państwowych na dzień zakończenia rządów koalicji PO–PSL (2007–2015)**”. Za dokument raportu uznano stenogram sejmowy (!) po wystąpieniach członków Rady Ministrów w dniu 11 maja 2016 r.

Sprawozdanie Stenograficzne

⁸ 5 kwietnia 2018 r zapowiedziano kolejną (już siódmą) nowelizację, tym razem zmniejszającą zakres spraw działu – Rada Ministrów skierowała stosowny projekt ustawy o zmianach w ustawie o działach administracji do Sejmu Opis tej nowelizacji przedstawiono w części opracowania „Prognoza rozwoju sytuacji w 2018”.

z 18. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 11 maja 2016 r.
(pierwszy dzień obrad)
Warszawa 2016

<http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/stenogramy.xsp?rok=2016> – posiedzenie nr 18

Wystąpienie⁹ b. minister Anny Streżyńskiej było stonowane i w zasadzie wskazywało stan realizacji dużych projektów bez doszukiwania się afer w sferze informatyzacji administracji. Jest to w pewnym sensie kolejne podsumowanie stanu polskiej informatyki w administracji centralnej na rok 2015, za który ponoszą odpowiedzialność wszystkie¹⁰ poprzednie rządy i koalicje. Poseł Andrzej Halicki (b. minister administracji i cyfryzacji, poprzednik A. Streżyńskiej) kąśliwie zauważył, że rozporządzenia w sprawie np. ePUAP-u podpisywał poprzednio premier Jarosław Kaczyński.

Ten nieco dziwny audyt zostaje przedstawiony na stronie pis.org.pl, przy czym fragment dotyczący cyfryzacji nie zawiera żadnych uwag o zjawiskach aferalnych w tym obszarze. Informacja o niewykorzystaniu środków jest nieco dyskusyjna, ponieważ nie podano żadnych przyczyn tego stanu rzeczy.

Nieco odmiennie pokazano stan rzeczy na obrazku – już pierwszy, główny zarzut, że wydawano pieniądze bez strategii informatyzacji państwa jest kuriozalny, ponieważ mamy raczej nadmiar strategii¹¹ niż ich brak. Nowa ekipa rządowa dysponuje na starcie dokumentem PZIP 2013 (Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa – 2013), który bez specjalnej krytyki zostaje podmieniony na analogiczny PZIP 2016. Dodajmy jeszcze, że raport o „Stajni Augiasza” z 2012 r. był doskonale znany wszystkim siłom politycznym w kraju i przeszedł bez echa.

Minister Cyfryzacji Anna Streżyńska wyliczyła błędnie dysponowane pieniądze przez poprzedni rząd. Podkreśliła, że część inwestycji nie została dokończona, a ich dokończenie zostanie sfinansowane przez obecny budżet.

- Przez niezakończenie projektów rząd PO-PSL nie wykorzystał 500 mln zł ze środków z UE - powiedziała.

www.pis.org.pl (11.04.2018) <http://pis.org.pl/aktualnosci/audyt-rzadow-po-psl>

⁹ Tekst wystąpienia zawiera zał. nr 3. Treść pobrano ze strony Min. Cyfryzacji 11.04.2018 r.

¹⁰ Warto przypomnieć ekspertyzę PTI dla Min. Rozwoju Regionalnego z 2008 r., oceniającą negatywnie stan wdrożenia systemów informatycznych w administracji

¹¹ Przegląd krajowych strategii informatyzacji będzie przedmiotem odrębnego opracowania.

Za rządów PO-PSL rozpoczęto wydawanie mld zł. bez strategii informatyzacji państwa.

- Nie stworzono spójnego centrum diagnozującego i weryfikującego potrzeby IT.
- Przez kilka lat nie można było korzystać z zakupionego za 320 mln zł. sprzętu informatycznego.
- System ePUAP kosztował 120 mln zł., a charakteryzuje go gigantyczny poziom awaryjności.
- Przez niezakończenie projektów rząd PO-PSL nie wykorzystał 500 mln zł. środków UE.

www.pis.org.pl (11.04.2018) <http://pis.org.pl/aktualnosci/audyt-rzadow-po-psl>

Po roku niektóre czasopisma podjęły próbę weryfikacji publicznie wówczas ogłoszonych zarzutów. Tygodnik **WPROST** sprawdza stan oskarżeń w numerze z dnia 17 maja 2017:

Ministerstwo Cyfryzacji

Jedno zawiadomienie po tzw. „raporcie otwarcia” złożyło Ministerstwo Cyfryzacji. Dotyczyło ono podejrzenia popełnienia przestępstwa polegającego na niedopełnieniu obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych w okresie od 20 stycznia 2010 roku do 4 kwietnia 2013 roku przy realizacji projektu „pl.ID polska ID karta”. Miało polegać ono na zamówieniu i niewykorzystaniu produktów nabytych przez Skarb Państwa w ramach postępowania. Tą sprawą zajmuje się obecnie Prokuratura Okręgowa w Lublinie.

Wprost.pl dowiedziało się również, że Centralny Ośrodek Informatyki, podległy ministerstwu cyfryzacji, złożył zawiadomienie w sprawie popełnienia przestępstwa przez poprzedniego dyrektora COI w związku z realizacją projektu budowy i wdrożenia systemu informatycznego „CEPiK 2.0” – sprawa trafiła do Prokuratury Okręgowej w Warszawie.

<https://www.wprost.pl/tylko-u-nas/10054723/PiS-zapowiadalo-wielkie-rozliczenie-rzadow-PO-PSL-Co-wiemy-rok-po-slynnym-audycie.html>

W tym samym czasie **Gazeta Wyborcza** 28 maja 2016 r. podsumowuje, co następuje:

Ministerstwa informują...

Resorty pracy, cyfryzacji i zdrowia nie złożyły żadnego doniesienia.

<http://wyborcza.pl/7,75398,21877734,pis-robi-audyt-rzadow-po-psl-mialo-byc-tsunami-niegospodarnosci.html> (dostęp 180411)

Okazuje się , że nie ma o czym pisać – i jak twierdzi suweren – z dużej chmury mały deszcz.

Przy próbie oceny realizacji spraw działu należy zwrócić uwagę na efekt zmian w rządzie w 2015 r., a w szczególności likwidacji Ministerstwa Gospodarki, co w konsekwencji spowodowało przekazanie pod nadzór Ministra Cyfryzacji kilku instytutów przemysłowych (NASK, Instytut Łączności, Instytut Maszyn Matematycznych, EMAG). Do tego należy doliczyć ok. 90 fundacji, dla których organem nadzoru było Ministerstwo Cyfryzacji. Nadzór nad jednostkami naukowo-badawczymi i kreowanie ich polityki naukowej jest sprawą znacznie trudniejszą niż analizy, niewątpliwie potrzebne, mediów społecznościowych itp. czy budowa systemów informujących o ilości punktów karnych niesfornych kierowców.

Wypada więc zaryzykować twierdzenie, że dział Informatyzacja i jego podporządkowanie należy przemyśleć od nowa.

9. Autoocena Ministerstwa Cyfryzacji – styczeń 2018 r.

10 stycznia 2018 r. opublikowano na stronie Ministerstwa opracowanie „**Raport o cyfryzacji kraju**”, dostępny w formie cyfrowej. Wyraźnie widać sygnalizowane od kilku miesięcy pogłoski o likwidacji ministerstwa – Raport sprawia wrażenie formy obrony resortu, ale jego autorzy unikają prymitywnych oskarżeń poprzedników.

Raport podaje, że w latach 2008 – 2013 wydano 3,8 mld na informatyzację, ale nie osiągnięto znaczących korzyści.

10. Prognoza rozwoju sytuacji w 2018 r. Pierwsze efekty.

Styczeń i następane miesiące 2018 przynoszą jednak kolejne zawirowania w Dziale Informatyzacja. Po odwołaniu Minister Anny Streżyńskiej w dniu 9 stycznia 2018 r., o czym jest mowa we wstępie, nadzór nad ministerstwem przejmuje premier Mateusz Morawiecki. Kolejna reorganizacja rządu, ogłoszona 12 marca br. skutkuje zmniejszeniem liczby stanowisk wiceministrów w składzie rządu – w jej efekcie z Ministerstwa Cyfryzacji odchodzą sekretarz stanu Krzysztof Szubert i wiceminister Krzysztof Silicki (nota bene – odpowiedzialny w ministerstwie za przygotowanie ustawy o bezpieczeństwie teleinformatycznym).

Zaskoczeniem jest **rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 marca 2018 r.** - Dz. Ustaw z 20 marca 2018 r. poz. 587 w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa, podporządkowanego ministrowi obrony narodowej – nie ma wniosku o zmianę ustawy o działach administracji rządowej. Obserwatorzy wydarzeń zauważają, że

minister cyfryzacji musi uzyskać akceptację¹² de facto wiceministra Obrony Narodowej – art. 3 i 4, przy opracowywaniu aktów prawnych dotyczących cyberbezpieczeństwa czyli przestaje być inicjatorem spraw. Z treści Rozporządzenia wynika, że pełnomocnik może bezpośrednio zwracać się do NASK, jednostce podporządkowanej Ministrowi Cyfryzacji. Z kolei art. 2.2.4 przyznaje Pełnomocnikowi prowadzenie i koordynowanie wszelkich działań w sferze podnoszenia świadomości społeczeństwa w zakresie zagrożeń cyberbezpieczeństwa itp. – jest to wyraźne odstępstwo od aktualnych praktyk. Rozwiązania te nie są zbyt zgodne z teorią organizacji zarządzania i pewnie będą w przyszłości generować konflikty kompetencyjne w sytuacji, gdy w zakresie spraw działu jest punkt 10 „bezpieczeństwo cyberprzestrzeni”.

Kolejny sygnał uszczuplenia dotychczasowych prerogatyw Ministerstwa Cyfryzacji, pozyskanych głównie w latach 2015 – 2016, to zapowiedź w dniu 27 marca 2018 r na stronie Premiera ustawy o zmianie ustawy o działach – nastąpi podporządkowanie geoportalu ministrowi infrastruktury czyli kolejne zmniejszenie zakresu spraw działu i uprawnień Ministerstwa Cyfryzacji.

<https://www.premier.gov.pl/wydarzenia/decyzje-rzadu/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-dzialach-administracji-rzadu-wej-oraz-2.html> (dostęp 5.04.2018)

Z przytoczonych powyżej aktów prawnych wynika, że nastąpi odwrócenie spraw zatwierdzonych ustawą z 16 listopada 2016 r. (albo powrót do poprzedniej sytuacji).

10.1 Nowelizacja (7) z 13 kwietnia 2018 r.

Ta propozycja zmiany (**siódma z kolei**) ustawy o działach administracji rządowej została skierowana do Sejmu w dniu 5 kwietnia br. – pismo RM-10-51-18 z projektem ustawy o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, uzyskując **nr druku sejmowego 2392**. Zgodnie z uzasadnieniem ustawy:

...Zmiana ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o działach administracji rządowej”, zaproponowana w przedmiotowym projekcie ustawy, zakłada przeniesienie spraw „infrastruktury informacji przestrzennej” z działu „informatyzacja” do działu „budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo”.

Dzięki temu minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa zostanie wyposażony w narzędzie, które umożliwi pozyskanie niezbędnych informacji dla potrzeb inwestycyjnych (optymalizacja planowania i realizacji inwestycji) oraz pozwoli na realne monitorowanie wyników podejmowanych decyzji i wprowadzanych zmian w przestrzeni gospodarczej kraju. ...

Komisja Infrastruktury pozytywnie opiniuje (w ciągu jednego dnia) proponowane zmiany (druk sejmowy nr 2443 z 12 kwietnia 2018 r.), po czym Sejm uchwała ustawę w dniu 13 kwietnia 2018 – Dz. Ustaw z dnia 6 czerwca 2018 r. poz. 1090. Zgodnie z art. 8 ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹² Przypomina się sytuacja z Pełnomocnikiem Rządu ds. Elektronicznej Techniki Obliczeniowej (PRETO)

USTAWA

z dnia 13 kwietnia 2018 r.

o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej

Art. 1. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 762 i 810) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9a w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) infrastruktury informacji przestrzennej.”;
- 2) w art. 12a w ust. 1 uchyla się pkt 14.

Czytając uzasadnienie powyższych zmian warto postawić pytanie – czym się wobec tego kierowano półtora roku wcześniej włączając „**infrastrukturę informacji przestrzennej**” w zakres spraw działu Informatyzacja? Przy czym przy włączeniu do działu konsultacje społeczne były zbędne, a w sytuacji odwrotnej – bardzo potrzebne.

Projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). Projekt został przesłany do konsultacji publicznych i opiniowania następującym podmiotom:

1. Instytutowi Geodezji i Kartografii,
2. Polskiemu Towarzystwu Geodezyjnemu,
3. Polskiemu Towarzystwu Informacji Przestrzennej,
4. Stowarzyszeniu Geodetów Polskich,
5. Stowarzyszeniu Kartografów Polskich,
6. Geodezyjnej Izbie Gospodarczej,
7. Polskiej Geodezji Komercyjnej,
8. Uniwersytetowi Warmińsko-Mazurskiemu w Olsztynie, Wydziałowi Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa,
9. Politechnice Warszawskiej, Wydziałowi Geodezji i Kartografii,
10. Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
11. Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych,
12. Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
13. Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

- z 14 dniowym terminem zgłaszania uwag.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały przedstawione w dołączonym do OSR raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

(wg pisma Premiera znak RM-10-51-18 z 5 kwietnia 2018 r.)

Powyższe zestawienie opiniodawców pokazuje, że opinie zasięmano w instytucjach związanych z infrastrukturą informacji przestrzennej, całkowicie pomijając podmioty silnie związane z informatyką, np. izby gospodarcze firm informatycznych i stowarzyszenia branżowe.

Można tu zadać pytanie (czerwiec 2018) czy tak samo będzie ze sprawami rejestrów państwowych i telekomunikacją?

Konsekwencją zmian w ustawie o działach administracji rządowej są zmiany organizacyjne w strukturze Ministerstwa Cyfryzacji, wprowadzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów nr 67 z dnia 11 maja 2018 r. (MP z 16 maja 2018 r., poz.477). W porównaniu z obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów z 18 lipca 2017 r (MP z 1 sierpnia 2017 r. poz. 765)

nastąpiło szereg zmian – z 9 departamentów zostało 6 realizujących sprawy Działu Informatyzacja. Z grupy działów obsługujących Dział Informatyzacja skreślono dep. informacji przestrzennej, kilka połączono lub zmieniono nazwy. Tylko trzy departamenty: Cyberbezpieczeństwa, Telekomunikacji i Zarządzania Danymi zachowały poprzednie nazwy.

§ 3. Obsługę zadań Ministra Cyfryzacji w zakresie **działu informatyzacja** zapewniają w szczególności:

- 1) Departament Cyberbezpieczeństwa;
- 2) Departament Otwartych Danych i Rozwoju Kompetencji;
- 3) Departament Rozwoju Usług Cyfrowych;
- 4) Departament Systemów Państwowych;
- 5) Departament Telekomunikacji;
- 6) Departament Zarządzania Danymi.

(Wyciąg z rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów nr 67 z 11 maja 2018 r.)

11. Zestawienie tekstów jednolitych ustawy o działach administracji rządowej – do 15 czerwca 2018 r.

Liczne zmiany ustawy o działach powodowały konieczność ogłaszania jednolitych tekstów ustawy w drodze obwieszczeń Marszałka Sejmu. Poniżej zestawiono w układzie chronologicznym jednolite teksty ustawy o działach administracji rządowej zawierające zmiany w dziale Informatyzacja:

- **obwieszczenie Marszałka Sejmu z dnia 2 września 2003 r. – Dz. Ustaw z 12 września 2003 r. nr 159 poz. 1548, w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji rządowej,**
- **obwieszczenie Marszałka Sejmu z dnia 27 maja 2015 r. – Dz. Ustaw z 16 czerwca 2015 r. poz. 812, w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji rządowej,**
- **obwieszczenie Marszałka Sejmu z dnia 8 kwietnia 2016 r. – Dz. Ustaw z 19 kwietnia 2016 r. poz. 543, w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji rządowej,**
- **obwieszczenie Marszałka Sejmu z dnia 5 kwietnia 2017 r. – Dz. Ustaw z 8 maja 2017 r. poz. 888, w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działach administracji.**

12. Zwierzchnicy działu Informatyzacja

W latach 2001 – 2018 odnotowano następujące osoby¹³ sprawujące bezpośredni nadzór nad działem Informatyzacja. W przypadku ministra podaje się nazwiska wiceministrów „dziedzi-

¹³ Zestawienie zapewne ma luki, które będą usuwane sukcesywnie w miarę pozyskiwania materiałów archiwalnych

nowych”. Są to w kolejności sprawowania urzędu (w nawiasach czas pełnienia funkcji, o ile udało się znaleźć stosowne dane):

- **Wojciech Szewko** (1.04.2003 – 24.04.2004)
Wrota Polski,
- **Włodzimierz Marciński** (VII.2004 – X. 2005)
Ustawa o informatyzacji podmiotów..., Dyrektywa patentowa – stanowisko Polski,
- **Grzegorz Bliźniuk** (2.11.2005 – 20.11.2007)
System Schengen, Strategia rozwoju społeczeństwa informacyjnego
- **Piotr Pięta**k (MSWiA – rejestry państwowe, 4.05.2006 – 20.11.2007),
Powstanie COI,
- **Witold Drożdż**
- **Piotr Kołodziejczyk** (2010 – 2012)
- Michał Boni (18.11.2011 – 27.11.2013), (wiceminister **Andrzej Ręgowski** 20.04.2012 – 27.01.2014)
Polska 2030,
- Rafał Trzaskowski (3.12.2013 – 22.09.2014) (**Andrzej Ręgowski** do 27.01.2014, potem Roman Dmowski)
- Andrzej Halicki (22.09.2014 – 16.11.2015) (... , Jurand Drop)
- **Anna Streżyńska** (16.11.2015 – 9.01.2018) (Krzysztof Szubert, Krzysztof Silicki, Karol Okoński)
PZIP 2017,
- Mateusz Morawiecki – jako p.o 9.01.2018 – 16.04.2018, (sekretarz stanu **Marek Zagórski**)
- Marek Zagórski (od 17.04.2018) (**Karol Okoński**)

Wystarczy krótki rzut oka na powyższą listę, aby stwierdzić, że osoba odpowiedzialna za informatyzację pełni służbę ok. 2 lat¹⁴. Czy jest możliwe w takiej sytuacji doprowadzenie do końca jakiegokolwiek sprawy?

13. Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji

Jednym z obowiązków formalnych Ministerstwa Cyfryzacji jest obsługa Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji. Poniżej podano zestawienie rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów regulujących skład i organizację prac Komitetu.

- **Zarządzenie nr 1 Prezesa Rady Ministrów z 5 stycznia 2012 r. w sprawie Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji** - MP z 9 stycznia 2012 r. poz. 1,
- **Zarządzenie nr 37 Prezesa Rady Ministrów z 30 maja 2014 r. w sprawie Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji** – MP z 30 maja 2014, poz. 395,
- **Zarządzenie nr 48 Prezesa Rady Ministrów z 12 kwietnia 2016 r. w sprawie Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji** – MP z 15 kwietnia 2016, poz. 379,

¹⁴ Czas pełnienia funkcji przez pierwszych dwóch Pełnomocników Rządu ds. ETO czyli E. Zadrzyńskiego i St. Kielana też wynosił ok. 2 lat – zadziwiające podobieństwo.

- **Zarządzenie nr 150 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji – MP z 13 listopada 2017, poz. 1011,**

Prace Komitetu dokumentowane są na stronie <http://krmc.mc.gov.pl/>

Komitet RM ds. Cyfryzacji stanowi następstwo poprzedniego Komitetu Rady Ministrów do spraw Informatyzacji i Łączności, powołanego rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów nr 24 z dnia 7 marca 2007 r (MP nr 16/2007, poz. 184), a wcześniej Międzyresortowego Zespołu ds. Informatyzacji, powołanego rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów nr 141 z 12 września 2006 r.

Załączniki:

- 1 - uzasadnienie z druku sejmowego nr 215/2012 z 22.02.2012
- 2 - uzasadnienie z druku sejmowego nr 115/2015 z 14.12.2015
- 3 – audyt 11 maja 2016 - wystąpienie Ministra Cyfryzacji
- 4 – uzasadnienie z druku sejmowego nr 2392/2018 z 5.04.2018

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa ma na celu dokonanie zmian w zakresie organizacji administracji rządowej.

W związku z powołaniem Ministra Administracji i Cyfryzacji zachodzi potrzeba zmiany zakresu działu sprawy wewnętrzne przez przekazanie m.in. zadań dotyczących przeciwdziałania skutkom klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu oraz usuwania skutków klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu, do działu administracja publiczna, podlegającego nowo powołanemu ministrowi. Charakter przekazywanych zadań przemawia za przekazaniem ich ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.

W projekcie dokonuje się zmian:

1. w ustawie o działach administracji rządowej (art. 1):

1) sprawy związane z przeciwdziałaniem skutkom klęsk żywiołowych i ich usuwaniem przenosi się z działu sprawy wewnętrzne do działu administracja publiczna – co pociąga za sobą zmiany w:

a) **ustawie o stanie klęski żywiołowej** – m.in. przekazanie ministrowi właściwemu ds. administracji publicznej kompetencji do kierowania działaniami w zakresie zapobiegania skutkom klęsk żywiołowych lub ich usuwania,

b) **ustawie o zarządzaniu kryzysowym** – przekazanie ministrowi właściwemu ds. administracji publicznej m.in. kompetencji do opracowania wytycznych do wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego, a także włączenie ministra właściwego ds. administracji publicznej jako stałego członka Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego,

c) **ustawie o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi** - minister właściwy ds. administracji publicznej (a nie – ds. wewnętrznych) będzie upoważniony do wydania aktu wykonawczego określającego tryb wypłaty i zwrotu zasiłku powodziowego przyznanego na podstawie ustawy oraz będzie w porozumieniu z ministrem właściwym ds. wewnętrznych występował z wnioskiem o przyznanie dodatkowych środków na dotacje dla OSP

– zadania te wpisują się w ostatnią fazę zarządzania kryzysowego - reagowanie w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych, usuwanie ich skutków oraz odtwarzanie zasobów, a także wiążą się z nadzorem ministra właściwego ds. administracji publicznej nad wojewodami, w których kompetencji leży m.in. zapobieganie klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczanie i usuwanie ich skutków – zgodnie z ustawą o wojewodzie i administracji rządowej w województwie – art. 22 pkt 2,

2) doprecyzowuje się zakres działu informatyzacja przez dodanie nowych zadań – przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu, rozwój usług świadczonych drogą elektroniczną oraz usług na żądanie, koordynacja interoperacyjności, rozwój usług świadczonych drogą elektroniczną oraz usług medialnych, z wyłączeniem polityki audiowizualnej w zakresie działalności kulturalnej. Uzasadnieniem dla tej zmiany jest tożsamość tematyczna działań zawartych w dziale informatyzacja. Jednocześnie doprecyzowano zakres działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego;

2. **w ustawie o zbiorce publicznych** – zgodnie z zakresem spraw należących do działu administracja publiczna – jako podmiot właściwy w sprawach udzielania pozwoleń na przeprowadzenie zbiórki publicznej oraz wydania rozporządzenia dotyczącego w szczególności sposobu przeprowadzania zbiorce publicznych i zakresu kontroli nad ich przeprowadzaniem wskazuje się ministra właściwego ds. administracji publicznej, a nie – jak dotychczas – ds. wewnętrznych; przepis przejściowy zakłada kontynuowanie spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy przed ministrem właściwym ds. administracji publicznej;
3. **w ustawie o ochronie przeciwpożarowej** wskazuje się, iż nadzór nad systemem powiadamiania ratunkowego sprawować będzie minister właściwy ds. administracji publicznej, a nie jak dotychczas – ds. wewnętrznych, co wiąże się także ze zmianą podmiotu uprawnionego do wydania aktu wykonawczego określającego m.in. sposób funkcjonowania i organizacji centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego. To pociąga za sobą także zmianę upoważnienia do wydania aktu wykonawczego dotyczącego organizacji i funkcjonowania centralnego punktu systemu centrów powiadamiania ratunkowego w **ustawie – Prawo telekomunikacyjne**. Podmiotem właściwym do wydania ww. aktów wykonawczych będzie minister właściwy ds. administracji publicznej.

Powyższe zmiany związane są z koniecznością powierzenia ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej nadzoru nad funkcjonowaniem systemu powiadamiania ratunkowego w związku z zadaniami, jakie na wojewodów w zakresie jego funkcjonowania nakłada art. 14a ust. 8 i 9 ustawy o ppoż.

4. **w ustawie o dostępie do informacji publicznej** proponuje się przekazanie upoważnienia do wydania aktu wykonawczego w sprawie centralnego repozytorium, w którym udostępnia się informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystywanie, ministrowi właściwemu ds. informatyzacji, a nie jak obecnie – Prezesowi Rady Ministrów.

Zmiana wynika z faktu, iż dział administracji rządowej „informatyzacja” obejmuje sprawy z zakresu rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Ma również związek z zaleceniem Rządowego Centrum Legislacji wynikającym z decyzji Komitetu Rady Ministrów odnośnie przekazywania – w miarę możliwości – kompetencji do wydawania aktów wykonawczych ministrom, a nie – Radzie Ministrów czy Prezesowi Rady Ministrów.

Pozostałe zmiany są wynikiem powyższych zmian organizacyjnych i polegają na dostosowaniu nazw ministerstw i ministrów do wprowadzonych zmian organizacyjnych. Technikę legislacyjną polegającą na zastępowaniu wyrazów innymi wyrazami zastosowano w tych przepisach projektowanej ustawy, gdzie nadawanie pełnego brzmienia zmienianym przepisom czyniłoby te nowelizacje zbyt obszernymi.

Jednocześnie zrezygnowano ze zmian ustawy z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska” w związku z potrzebą zachowania powiązania uprawnień właścicielskich i regulacyjnych ministra właściwego ds. łączności.

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa ma wpływ na organy administracji rządowej, w szczególności na ministra właściwego do spraw administracji publicznej, spraw wewnętrznych, informatyzacji, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz Skarbu Państwa, organy administracji rządowej właściwe w sprawach nadzoru właścicielskiego nad mieniem Skarbu Państwa, Szefa Służby Cywilnej oraz na pracowników urzędów obsługujących te organy.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt ustawy, z uwagi, iż zawiera jedynie zmiany organizacyjne, nie dotyczy zaś zmian w zakresie kompetencji, nie wymaga poddania konsultacjom społecznym.

Projekt ustawy został przekazany Radzie Służby Cywilnej. W uchwale z dnia 24 stycznia 2012 r. RSC z jednej strony wyraziła wątpliwości związane z proponowanym w zmianach do ustawy o służbie cywilnej wykonywaniem zadań Prezesa Rady Ministrów przez ministra właściwego ds. administracji publicznej, z drugiej – wskazała, iż wzmocnienie pozycji ww. ministra może pozwolić na uporządkowanie kwestii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej. Przepisy te zostały wykreślone z projektu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane zmiany nie pociągają za sobą skutków finansowych w postaci wzrostu wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego. Przejęcie zadań przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej pociągnie za sobą przejście pracowników oraz przejęcie składników majątkowych z urzędów obecnie obsługujących właściwych ministrów. W projekcie proponuje się także przepis uprawniający Prezesa Rady Ministrów do dokonania odpowiednich przeniesień wydatków i dochodów budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Brak jest wyraźnego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak jest wyraźnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Brak wyraźnego wpływu.

UZASADNIENIE

Cele projektowanej ustawy są następujące:

1. uporządkowanie kompetencji ministra właściwego do spraw informatyzacji przez określenie na nowo zakresu działu – informatyzacja w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2015 r. poz. 812, z późn. zm.¹⁵⁾),
2. dostosowanie przepisów do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 19 listopada 2015 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1960). Zgodnie z art. 1 pkt 11 i 12 ww. ustawy, z działu administracji rządowej – łącznie zostały wyłączone sprawy telekomunikacji, które włączono do działu administracji rządowej – informatyzacja,
3. przeniesienie kompetencji ministra właściwego do spraw wewnętrznych w odniesieniu do niektórych rejestrów państwowych na ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Ad. 1. Zmiany proponowane w ustawie o działach administracji rządowej w zakresie działu administracji rządowej – informatyzacja wynikają przede wszystkim z konieczności uporządkowania kompetencji ministra właściwego do spraw informatyzacji. Z uwagi na wzrost zagrożeń dla systemów teleinformatycznych, wskazać należy na sprawy cyberbezpieczeństwa oraz brak na poziomie rządowym podmiotu koordynującego sprawy ochrony danych osobowych.

W projekcie dokonuje się także zmiany ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2014 r. poz. 1182 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 1309), w związku z wyraźnym, po raz pierwszy, wskazaniem tych spraw w ustawie o działach administracji rządowej i przypisaniu ich ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji. W wykonaniu powyższego, w ustawie o ochronie danych osobowych wskazuje się w miejsce ministra właściwego do spraw administracji publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Kolejne zmiany polegają na przeniesieniu z działu sprawy wewnętrzne spraw związanych z rejestrem PESEL, Rejestrem Dowodów Osobistych, Rejestrem Stanu Cywilnego oraz Centralną Ewidencją Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych oraz ewidencją pojazdów, ewidencją kierowców oraz ewidencją posiadaczy kart parkingowych.

Rejestr PESEL, Rejestr Stanu Cywilnego, Rejestr Dowodów Osobistych, Centralna Ewidencja Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych, Centralna Ewidencja Pojazdów oraz Centralna Ewidencja Kierowców są podstawowymi zbiorami danych osobowych o obywatelach i cudzoziemcach trwale związanych z krajem. Są to najważniejsze wielkoskalowe rejestry, które stanowią solidne oparcie dla wykonywania przez właściwe organy administracji publicznej ustawowych zadań związanych z funkcjonowaniem państwa.

W ostatnich latach miał miejsce intensywny proces modernizacji powyższych rejestrów. W ramach projektu pl.ID zmodernizowano rejestr PESEL oraz zbudowano Rejestr Dowodów Osobistych i Rejestr Stanu Cywilnego. Obecnie realizowany jest rządowy projekt CEPiK 2.0, którego celem jest przebudowa i modernizacja centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców. Zmiana technologii funkcjonowania rejestrów państwowych dała pod-

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1255, 1269 i 1960.

stawy do tworzenia powszechnych elektronicznych usług dla obywateli. W miejsce funkcji czysto ewidencyjnych rejestry zaczęły być podstawą dla świadczenia konkretnych usług z obszaru administracji. Umożliwiono m.in. złożenie w formie elektronicznej wniosku o dowód osobisty, o odpis aktu stanu cywilnego, o wymeldowanie. Dodatkowo odmiejscowiono wydawanie paszportów, dowodów osobistych, uruchomiono elektroniczną możliwość sprawdzenia historii pojazdu lub autobusu. Proces ten wyznaczył dalszy kierunek informatyzacji zadań administracji w oparciu o wielkoskalowe rejestry.

Doszło do przeorientowania rejestrów z funkcji ewidencyjnych i porządkowych na funkcje usługowe. Stworzenie możliwości dalszej informatyzacji usług w oparciu o rejestry wymaga objęcia tego procesu koordynacją ze strony ministra właściwego do spraw informatyzacji. Poza koncentracją wiedzy dotyczącej elektronicznej obsługi obywateli – państwo (A2C), możliwe będzie skuteczniejsze pozyskiwanie funduszy unijnych w ramach nowej perspektywy 2014-2020. Umożliwi to stworzenie dużej liczby usług transakcyjnych A2C przy minimalizacji wydatków budżetowych. Dodatkowo koordynacja ministra właściwego do spraw informatyzacji umożliwi powiązanie procesu informatyzacji z unijnymi planami budowy jednolitego rynku cyfrowego i związanymi z tym obowiązkami nałożonymi na Polskę

Ad. 2. Nowelizacji wymagają te przepisy ustaw, które wskazując na ministra właściwego do spraw łączności, dotyczą spraw z zakresu telekomunikacji. W przedłożonym projekcie w przypadku przepisów dotyczących kompetencji ministra właściwego do spraw łączności obejmujących wyłącznie sprawy telekomunikacji proponuje się wskazać ministra właściwego do spraw informatyzacji. Natomiast w sytuacji, gdy nowelizowane przepisy odnoszą się obecnie do kompetencji ministra właściwego do spraw łączności zarówno w zakresie telekomunikacji, jak i poczty, proponuje się wskazać obu ministrów.

Szczególnie istotna w tym przypadku jest zmiana ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.¹⁶⁾), gdzie szczegółowo odniesiono się w przedstawionych propozycjach do kwestii współdziałania ministra właściwego do spraw łączności w sprawowaniu nadzoru nad działalnością Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, który, zgodnie z brzmieniem art. 12a ust. 2 ustawy o działach administracji rządowej, jest organem nadzorowanym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Nie można jednak przy tym pominąć, że część zadań określonych w przepisach ustawy – Prawo telekomunikacyjne dla Prezesa UKE obejmuje jego działanie jako regulatora rynku pocztowego.

Pozostałe zmiany w tym zakresie obejmują następujące ustawy:

1. z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.),
2. z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.),
3. z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.),
4. z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553, z późn. zm.),
5. z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.),

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198 oraz z 2015 r. poz. 1069.

6. z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.),
7. z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1191),
8. z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1815 oraz z 2015 r. poz. 529),
9. z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. Nr 233, poz. 1956, z późn. zm.),
10. z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 82, poz. 556, z późn. zm.),
11. z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1788 oraz z 2015 r. poz. 249),
12. z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 880 i 1777),
13. z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903 oraz z 2012 r. poz. 1456),
14. z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.),
15. z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. poz. 1272).

Ad. 3. W projekcie dokonano nowelizacji tych przepisów ustaw, które wskazując na ministra właściwego do spraw wewnętrznych odnoszą się do zadania prowadzenia, rozwoju i kształtowania polityki państwa w zakresie centralnych ewidencji pojazdów i kierowców, rejestru PESEL, Rejestru Dowodów Osobistych, centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych oraz Rejestru Stanu Cywilnego. W przedłożonym projekcie, w przypadku przepisów dotyczących kompetencji ministra właściwego do spraw wewnętrznych obejmujących wyłącznie ww. sprawy, proponuje się wskazać ministra właściwego do spraw informatyzacji. Natomiast w sytuacji, gdy nowelizowane przepisy odnoszą się obecnie do kompetencji ministra właściwego do spraw wewnętrznych zarówno w ww. zakresie, jak i spraw szeroko pojętej ewidencji ludności i bezpieczeństwa ruchu drogowego, proponuje się wskazać obu ministrów.

Jednocześnie wskazać należy, że ewidencja ludności, dowody osobiste, paszporty, rejestracja stanu cywilnego to nie tylko prowadzenie centralnych rejestrów obsługujących zadania z tego obszaru. To przede wszystkim merytoryczny zwierzchni nadzór, prowadzony niezależnie od funkcjonujących rejestrów. Sprawowanie tego nadzoru skorelowane jest w wielu płaszczyznach z zadaniami dotyczącymi administracji publicznej, wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych, co przemawia za pozostawieniem tych zadań w resorcie spraw wewnętrznych i administracji.

W kompetencjach MSWiA pozostają także zadania związane z wydawaniem dokumentów tożsamości umożliwiających przekraczanie granic i pobyt na terytorium państw obcych (kontrola graniczna, wydawanie dokumentów tożsamości umożliwiających przekraczanie granic i pobyt na terytorium państw obcych, personalizacja dokumentów).

Specyfika oraz charakter udostępniania jednostkowych danych przemawiają za tym, aby zadanie to było wykonywane także przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, pomimo przekazania Ministrowi Cyfryzacji zadania związanego z udostępnianiem danych z rejestru PESEL za pomocą urządzeń teletransmisji danych. Usługi związane z uzyskiwaniem danych z rejestrów centralnych za pośrednictwem teletransmisji danych są w zdecydowanej mierze skierowane do podmiotów publicznych. Ocena uprawnienia podmiotów wnioskujących do korzystania z tej formy dostępu, odnosi się przede wszystkim do spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa teleinformatycznego.

Dodatkowo dokonuje się także kilku zmian o charakterze porządkującym w zakresie odesłań w obowiązujących przepisach do nieobowiązujących już przepisów o ewidencji ludności lub niefunkcjonujących już określeń rejestru PESEL.

Nowelizacja w ww. zakresie obejmuje następujące ustawy:

1. z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.), tutaj zmiana polega także na doprecyzowaniu upoważnień ustawowych w zakresie rejestracji pojazdów,
2. z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 268, z późn. zm.)
3. z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 167, poz. 1131, z późn. zm.)
4. z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2015 r. poz. 388 i 1337)
5. ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2015 r. poz. 155, z późn. zm.)
6. z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1741, z późn. zm.)
7. z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1273)

- w ww. przypadkach zmiany dotyczą także umożliwienia dostępu ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych do poszczególnych ewidencji i rejestrów,

8. z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827, z późn. zm.),
9. z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.),
10. z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1206 oraz z 2015 r. poz. 693),
11. z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.),
12. z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314, z późn. zm.),
13. z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.),

14. z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392, z późn. zm.),
15. z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2015 r. poz. 651 i 1066),
16. z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112, z późn. zm.),
17. z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2015 r. poz. 636, z późn. zm.),
18. ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o europejskiej inicjatywie obywatelskiej (Dz. U. poz. 575),
19. z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1864).

Pozostałe przepisy

W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228, z późn. zm.) proponuje się dodać kompetencję ministra właściwego do spraw informatyzacji do określania szczególnego sposobu organizacji i funkcjonowania kancelarii tajnych oraz komórek organizacyjnych, o których mowa w art. 44 ust. 1 tej ustawy, sposobu i trybu przetwarzania informacji niejawnych oraz doboru i stosowania środków bezpieczeństwa fizycznego w związku z przejęciem zadań od ministra właściwego do spraw wewnętrznych związanych z prowadzeniem rejestrów państwowych.

Dodatkowo proponuje się w ustawie z dnia 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. poz. 1533) uzupełnić skład Rady PAK o przedstawiciela ministra właściwego do spraw informatyzacji.

W związku z przekazaniem kompetencji Ministrowi Cyfryzacji i zadań Ministerstwu Cyfryzacji, niezbędne było zamieszczenie w projekcie przepisów pozwalających na przeniesienie wraz z zadaniami zasobów ludzkich, środków budżetowych i składników majątkowych, w tym m.in. zintegrowanej infrastruktury rejestrów wraz z obsługiwanymi przez nią systemami oraz sieci telekomunikacyjnych niezbędnych do obsługi systemu rejestrów państwowych, a także systemu informatycznego CEPIK, centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych, zasobów osobowych, rzeczowych i lokalowych MSW w zakresie niezbędnym do obsługi rejestrów. Przeniesienie środków finansowych nastąpi przede wszystkim w związku z przejęciem zadań dotyczących rejestru PESEL, Rejestru Dowodów Osobistych, Rejestru Stanu Cywilnego oraz Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych, a także ewidencji pojazdów, ewidencji kierowców oraz ewidencji posiadaczy kart parkingowych z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, do części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

W projekcie wskazano także wyraźnie na przejęcie od ministra właściwego do spraw wewnętrznych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji wykonywania funkcji organu założycielskiego dla instytucji gospodarki budżetowej pod nazwą - Centralny Ośrodek Informatyki z siedzibą w Warszawie, w związku z zadaniami, jakie ta jednostka wykonuje.

Projekt uzupełniono także o regulację dotyczącą zasad prowadzenia wszczętych i niezakończonych postępowań administracyjnych w przypadku przejęcia kompetencji.

Projektowana ustawa nie będzie wywoływać skutków społecznych, gospodarczych i finansowych. Skutkami prawnymi będzie zmiana kompetencji do wykonywania określonych zadań, w tym zmiana upoważnień ustawowych do wydania przepisów aktów wykonawczych.

Projekt nie skutkuje obciążeniem budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Proponowany termin wejścia w życie, 1 stycznia 2016 r., ma na celu uporządkowanie spraw związanych z przesunięciami środków finansowych.

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Nie przeprowadzono konsultacji dotyczących projektowanych nowelizacji ustaw.

Zał. Nr 3

Podsumowanie działań związanych z informatyzacją Państwa w latach 2007-2015 finansowanych ze środków unijnych z 7 osi priorytetowej POIG

Podsumowanie działań związanych z informatyzacją Państwa w latach 2007-2015 finansowanych ze środków unijnych z 7 osi priorytetowej POIG

Treść sejmowego wystąpienia Minister Cyfryzacji Anny Streżyńskiej, będącego częścią audytu podsumowującego lata 2007-2015 w zakresie cyfryzacji.

Źródłem finansowania najważniejszych systemów teleinformatycznych administracji publicznej budowanych na przestrzeni ostatnich lat w Polsce były środki pochodzące z unijnej perspektywy budżetowej 2007-2013. Systemy informatyczne, które miały dać Polakom możliwość korzystania z cyfrowych usług publicznych, a Państwu możliwość cyfryzacji i optymalizacji procesów obsługi obywateli i przedsiębiorców, sfinansowane zostać miały w ramach 7 osi priorytetowej Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka (PO

IG) *Spółeczeństwo informacyjne – budowa elektronicznej administracji*. Zgodnie z treścią Programu celem 7. osi priorytetowej miała być „poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej poprzez zwiększenie dostępności zasobów informacyjnych administracji publicznej oraz usług publicznych w formie cyfrowej dla obywateli i przedsiębiorców.”

Na realizację projektów z zakresu budowy elektronicznej administracji w ramach tego Programu, który miał zostać rozliczony do końca 2015r. przeznaczono kwotę prawie 4 miliardów złotych (ponad 940 milionów euro). Struktura finansowania tych projektów przewidywała otrzymanie przez Polskę dofinansowania unijnego w wysokości 85% wartości Programu (a więc ok. 3,4 mld złotych ze środków unijnych), które miało zostać uzupełnione wkładem własnym w wysokości 600 milionów złotych (wkład krajowy). Podsumowując zatem – polski podatnik miał sfinansować 600 milionów wkładu własnego otrzymując z Unii Europejskiej wsparcie na zbudowanie w latach 2007-2015 za kwotę 4 miliardów złotych podwalin systemu elektronicznej administracji w Polsce.

Analiza sposobu zarządzania tym gigantycznym budżetem przeznaczonych na sfinansowanie systemów informatycznych, które miały zmienić polską administrację publiczną pozwala stwierdzić w sposób jednoznaczny, że rozpoczęto wydawanie tych miliardów złotych bez

jakiegokolwiek zintegrowanej strategii informatyzacji Państwa. Zarządzanie projektami informatycznymi wymaga centralizacji kompetencji i zarządzania, a administracja rządowa w latach 2007-2015 nie stworzyła jednego centrum kompetencyjnego diagnozującego i weryfikującego realne potrzeby administracji w zakresie IT oraz koordynującego wydatki na informatyzację Państwa.

Na ironię zakrawa fakt, że dokument „Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa” przyjęty został przez Radę Ministrów 8 stycznia 2014r., a więc po już po zakończeniu perspektywy budżetowej 2007-2013, w ramach której Polska otrzymała dofinansowanie na realizację 7 osi priorytetowej POIG „Społeczeństwo informacyjne – budowa elektronicznej administracji” i po rozpoczęciu wydatkowania środków we wszystkich projektach informatycznych finansowanych z osi 7 POIG, co spowodowało, że dokument ten miał wartość jedynie deklaracyjną (zbiór pobożnych życzeń oraz wskazówek jak nie należy informatyzować administracji publicznej) i nie przełożył się w żaden sposób na praktykę zarządzania portfelem projektów IT finansowanych z osi 7 POIG.

Jakie są efekty takiego podejścia do planowania i wydatkowania środków publicznych przeznaczonych na informatyzację Państwa? Takie, że projekty o wartości 1/3 budżetu w wysokości 4 miliardów złotych, którym dysponowała Polska musiały zostać zgłoszone z końcem 2015r. do Komisji Europejskiej jako projekty niesfunkcjonujące. Okazało się bowiem, że tak istotne dla Polaków projekty jak platforma e-usług medycznych czy wydanie dowodu osobistego z warstwą elektroniczną – których łączna wartość wynosi 1 miliard 330 milionów złotych - nie zostały skończone w terminie i będą musiały być finansowane ze środków budżetu Państwa. To jednak tylko jedna, najbardziej oczywista z negatywnych konsekwencji. Wygląda to dużo gorzej po przeprowadzeniu bardziej szczegółowej analizy finansowej. Okazuje się bowiem wtedy, że na projekty IT, które zostały zgłoszone jako niesfunkcjonujące, Polska otrzymać miała łącznie ok. 977 milionów złotych z Unii Europejskiej, uzupełniając to wkładem krajowym w wysokości 172 milionów złotych. Tymczasem okazuje się, że wydatki budżetu Państwa na realizację tych projektów wyniosą czterokrotnie więcej (ok. 800 milionów PLN – przy czym kwota ta będzie powiększona o wydatki budżetu na wydanie dowodu osobistego z warstwą elektroniczną), a dofinansowanie z Unii Europejskiej będzie o połowę niższe niż pierwotnie planowane i zamiast wynosić 1 miliard 114 milionów złotych, to wyniesie ok. 629 milionów PLN.

Podsumowując tylko ten wycinek aktywności w zakresie informatyzacji w latach 2007-2015, który dotyczy projektów zgłoszonych do Komisji Europejskiej jako niesfunkcjonujące:

1. Polska zostaje z pakietem niesfunkcjonujących projektów, które będzie musiała kontynuować i finansować z własnych środków budżetowych,
2. projekty te nie przyniosły oczekiwanych korzyści społecznych i państwowych – po wydaniu prawie 500 milionów złotych na nieskończoną platformę elektronicznych usług medycznych Polacy nie mogą umówić przez Internet na wizytę w jednostkach publicznej służby zdrowia, podczas gdy prywatni dostawcy usług medycznych oferują możliwość założenia w 30 sekund elektronicznego konta do rezerwacji wizyt i otrzymywania wyników badań medycznych,
3. sposób ich realizacji spowodował niewykorzystanie 500 milionów PLN środków europejskich alokowanych na takie projekty, a wydatki budżetu Państwa zamiast wynieść 172 miliony PLN do końca 2015r. wyniosły już ponad 520 milionów PLN, a ulegną zwiększeniu do kwoty łącznie ok. 1 miliarda PLN jeżeli Państwo zdecyduje się kontynuować te niezakończone projekty.

Powyższe dotyczy tylko tych projektów, które zostały zgłoszone do Komisji Europejskiej jako niefunkcjonujące. Wśród tych, które zostały zrealizowane i na które wydatkowano prawie 2,7 miliarda złotych na palcach jednej ręki policzyć można projekty przynoszące realną korzyść dla Państwa i obywateli. A tymczasem łączna wartość siedmiu projektów IT, które realizowało Ministerstwo Finansów w latach 2007-2015 wynosi prawie 900 milionów złotych. I po zakończeniu tego procesu inwestycyjnego polski obywatel czy przedsiębiorca nie może wydrukować sobie z systemów informatycznych Ministerstwa Finansów zaświadczenia o niezaleganiu z podatkami, a musi składać wnioski o wydanie takiego zaświadczenia i czekać na załatwienie sprawy urzędowej. A Państwo po wydaniu 900 milionów złotych na systemy informatyczne Ministerstwa Finansów nie zyskało żadnego narzędzia informatycznego do walki z przestępcami, którzy przy pomocy karuzel VATowskich pustoszą budżet Państwa na kwoty rzędu 30 miliardów rocznie. Bo jak powiedział na naradzie w Radomiu w grudniu 2015r. były wysoki urzędnik Ministerstwa Finansów „walka z wyłudzeniami VAT przy pomocy narzędzi informatycznych nie była priorytetem poprzedniego kierownictwa tego resortu”.

Trawestując Wisławę Szymborską powiedzieć można, że tyle wiemy o państwowych systemach teleinformatycznych, ile je sprawdzono. Miałam okazję oglądać stan, w którym znajdował się na początku tego roku system emp@tia, który w 3 miesiące pracą dziesiątków ludzi podnoszony musiał być do stanu używalności, aby obsłużyć proces składania wniosków w programie 500+. Podległe mi jednostki utrzymują system ePUAP, na który wydatkowano w ostatnich latach kwotę 120 milionów złotych, która charakteryzuje się wysokim poziomem awaryjności i niskim poziomem zaspokajania potrzeb użytkowników. Za identyczną kwotę (40 milionów dolarów USD) Facebook do 2006r. – do momentu, w którym Microsoft stał się akcjonariuszem Facebooka - pozyskał i obsługiwał 50 milionów użytkowników. Tymczasem ePUAP, który miał być narzędziem do komunikacji obywateli z administracją publiczną stał się Facebookiem dla urzędników. W niedawno opublikowanym raporcie NIK nt usług elektronicznych w administracji wskazano, że system ePUAP służył przede wszystkim wymianie informacji pomiędzy urzędami, a tylko w niewielkim stopniu do świadczenia e-usług dla obywateli. Aż 96 proc. dokumentów przesłanych za pośrednictwem ePUAP w badanym okresie stanowiła korespondencja pomiędzy organami administracji publicznej. Sprawy skierowane przez obywateli i przedsiębiorców stanowiły niecałe 4 proc. Kluczem do usług e-administracji w Polsce jest profil zaufany, który trzeba sobie wyrobić, aby móc korzystać z e-usług. Posiada go 580.000 użytkowników, ale nie jest on aktywnie używany co pokazują chociażby statystyki składania kanałem elektronicznym wniosków w programie 500+, gdzie na ponad pół miliona wniosków złożonych elektronicznie jedynie niecałe 14 tysięcy wniosków (2,7%) zostało złożone przez platformę ePUAP. I to chyba najlepiej podsumowuje poziom użyteczności tego narzędzia dla potrzeb zaspokajania potrzeb kontaktów obywateli z polską administracją publiczną.

Po inwestycjach informatycznych realizowanych w latach 2007-2015 zostanie niestety mnóstwo opowieści o nieudanych wdrożeniach takich jak zrealizowany w ramach projektu pl.ID Zintegrowany Moduł Obsługi Końcowego Użytkownika (ZMOKU), który budowany wiele lat nie doczekał się nigdy wdrożenia produkcyjnego. Na jego budowę wydano 31,8 mln zł, a oprogramowanie nie zostało nigdy wdrożone i nie zostało w jakimkolwiek stopniu wykorzystane we wdrożonej w 2015 roku aplikacji ŹRÓDŁO. Zostaną opowieści o zakupionym za kwotę 38 milionów złotych przez Centrum Projektów Informatycznych MSW sprzęcie infor-

matycznym, który został dostarczony do gmin przed potwierdzeniem gotowości oprogramowania ZMOKU do wdrożenia, co doprowadziło do sytuacji, że serwery i stacje robocze niepotrzebnie czekały na aplikację ZMOKU kilka lat zamknięte w szafach/magazynach, a ich realne użytkowanie rozpoczęło się już po upływie terminu gwarancji tego sprzętu.

Ale najważniejsze jest to, aby zapamiętać jakie są bazowe przyczyny tej porażki polskiego Państwa. Podstawowym powodem tej nieefektywności był brak centralnej precyzyjnej strategii informatyzacji Państwa oraz synchronicznego zarządzania portfelem projektów IT w administracji publicznej. Brak zintegrowanej strategii informatyzacji Państwa przełożył się na realizację projektów przez poszczególne resorty bez jakiegokolwiek koordynacji, co spowodowało nie tylko brak możliwości korzystania z efektu skali dla potrzeb nabywania przez Państwo technologii i urządzeń IT, ale również pomijanie efektów wdrożeń IT innych resortów oraz brak jakiegokolwiek poszukiwań efektów synergii w skali administracji publicznej. Efektem powyższych uchybień zarządczych było doprowadzenie do wydatkowania środków krajowych oraz unijnych przeznaczonych na budowę elektronicznej administracji w sposób chaotyczny i nieefektywny, nie mający nic wspólnego z obowiązkiem racjonalnego gospodarowania przez Rząd dostępnymi środkami publicznymi. Efektem powyższego zdecentralizowanego zakupu aktywów IT o niezwykle wysokiej wartości wytworzenia jest brak jakiegokolwiek centrum wiedzy po stronie Państwa nt tego, jakimi elementami infrastruktury IT Państwo dysponuje oraz jakie są budżetowe koszty utrzymania tej infrastruktury w okresie trwałości projektów unijnych (większość z tych projektów musi być utrzymana przez okres 5 lat). Brak skutecznej koordynacji zamówień publicznych związanych z nabywaniem systemów IT finansowanych ze środków unijnych z perspektywy unijnej 2007 – 2013 doprowadził do powielania w skali administracji publicznej tych samych rozwiązań oraz tych samych błędów. Brak centrum decyzyjnego oraz brak jakiegokolwiek komunikacji między resortami co do polityki zakupowej oraz realizowanych wdrożeń doprowadził do wielokrotnych zakupów elementów o podobnej funkcjonalności, czego najlepszym przykładem jest równoległe budowanie w ramach Polski resortowo – silosowej centrów przetwarzania danych, które po zakończeniu fazy realizacji inwestycji mają problem z wypełnieniem powierzchni oraz pełnym wykorzystaniem ich funkcjonalności, a ich utrzymywanie w stanie produkcyjnym jest konieczne z uwagi na obowiązki w zakresie utrzymania trwałości inwestycji finansowanych ze środków unijnych.

Wszystkie wskazane powyżej problemy nie rozwiążą się same. Przed nami konieczność zbudowania systemu efektywnego wydatkowania środków na inwestycje informatyczne przez Państwo, tak aby wydatkowanie środków publicznych przekładało się na powstawanie cyfrowych usług publicznych przynoszących korzyść Państwu i jego obywatelom. Przed nami również konieczność podjęcia działań zmierzających do optymalizacji kosztowej inwestycji informatycznych zrealizowanych w latach 2007-2015, tak aby systemy te uzyskały status używalności, a ich utrzymanie kosztowało podatników możliwie najmniej.

<https://www.gov.pl/cyfryzacja/podsumowanie-dzialan-zwiazanych-z-informatyzacja-panstwa-w-latach-2007-2015-finansowanych-ze-srodkow-unijnych-z-7-osi-priorytetowej-poig> 180411

UZASADNIENIE

W związku z przejęciem przez Ministra Inwestycji i Rozwoju kierowania działem „budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo”, na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Inwestycji i Rozwoju (Dz. U. poz. 94 i 175), powstała nowa płaszczyzna do funkcjonowania infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce.

Zmiana ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o działach administracji rządowej”, zaproponowana w przedmiotowym projekcie ustawy, zakłada przeniesienie spraw „infrastruktury informacji przestrzennej” z działu „informatyzacja” do działu „budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo”. Dzięki temu minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa zostanie wyposażony w narzędzie, które umożliwi pozyskanie niezbędnych informacji dla potrzeb inwestycyjnych (optymalizacja planowania i realizacji inwestycji) oraz pozwoli na realne monitorowanie wyników podejmowanych decyzji i wprowadzanych zmian w przestrzeni gospodarczej kraju.

Zauważyć należy, iż infrastruktura informacji przestrzennej dostarcza niezbędnych geoinformacji wykorzystywanych przez publiczne i niepubliczne podmioty planujące i realizujące inwestycje o charakterze lokalnym, regionalnym i krajowym. Infrastruktura ta jest również elementem niezbędnym do wspierania rozwoju lokalnego i regionalnego. Pozwala także na integrację, harmonizację i udostępnianie geoinformacji z różnych źródeł. Dzięki temu dostarcza ona informacji zarządczych dotyczących zjawisk, które występują w przestrzeni społeczno-gospodarczej Polski. W związku z powyższym zasadne jest, by ze względu na zarysowane uwarunkowania, infrastruktura informacji przestrzennej była nadzorowana i koordynowana przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, jako jeden z elementów mechanizmu rozwoju kraju. Powyższe zmiany pozwolą na skupienie w jednym resorcie wszystkich instrumentów (geodezja i kartografia, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, infrastruktura informacji przestrzennej) niezbędnych do utworzenia centrum usług geoinformacyjnych rządu. Integracja

tych instrumentów oznacza stworzenie podstaw do rozwoju w Polsce nowoczesnej gałęzi gospodarki, jaką jest sektor geoinformacyjny.

Z kolei zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1382 i 1566), zwanej dalej „ustawą o infrastrukturze informacji przestrzennej”, zakładają, iż za tworzenie i utrzymanie geoportalu infrastruktury informacji przestrzennej, jako centralnego punktu dostępu do usług przestrzennych, ze względu na występujące uwarunkowania natury technicznej i technologicznej, oraz za prowadzenie publicznie dostępnej ewidencji zbiorów oraz usług danych przestrzennych objętych infrastrukturą i nadawania im jednolitych identyfikatorów, odpowiedzialny będzie Główny Geodeta Kraju. Zaznaczyć należy, iż w zmienianym art. 13 ust. 1 projektu zrezygnowano ze sformułowania „w pełnym zakresie tematycznym i terytorialnym infrastruktury”. Zaproponowane brzmienie sankcjonuje ukształtowany w Polsce model funkcjonowania infrastruktury informacji przestrzennej, w którym warstwy tematyczne i zakres terytorialny mają nie tylko charakter krajowy, ale również regionalny czy lokalny. Natomiast minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa będzie organem, który odpowiadać będzie za sprawy związane z infrastrukturą informacji przestrzennej, ponieważ mają one charakter interdyscyplinarny i ponadsektorowy, a tym samym wpisują się w obszar jego działania. Minister ten będzie koordynował działania organów wiodących, organów administracji oraz osób trzecich w obszarze infrastruktury informacji przestrzennej, nadzorował będzie również prace Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej. Zmieniany art. 19 zakłada, iż minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa będzie wykonywał zadania strategiczne związane z koordynacją infrastruktury informacji przestrzennej przy pomocy Głównego Geodety Kraju. Natomiast Główny Geodeta Kraju odpowiadał będzie za wykonywanie działań operacyjnych.

Ponadto w załączniku do ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, w rozdziale 1 w pkt 7, zaproponowano zmianę polegającą na odwołaniu się do aktualnie obowiązującego aktu prawnego. Powołanie na transeuropejską sieć transportową w rozumieniu decyzji nr 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej (Dz. Urz. UE L 228 z 1996 r., str. 1, z późn. zm.) zmieniono na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczą-

cych rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE (Dz. Urz. UE L 348 z 20.12.2013, str. 1, z późn. zm.).

Projekt ustawy reguluje także kwestie: 1) przejścia spraw wszczętych od dnia 1 stycznia 2017 r. przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, odpowiednio przez Głównego Geodetę Kraju albo ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego i mieszkalnictwa; 2) przekazania dokumentacji związanej z realizacją od dnia 1 stycznia 2017 r. przez ministra właściwego do spraw informatyzacji zadań wynikających z ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej odpowiednio Głównemu Geodecie Kraju oraz ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Projekt ustawy zawiera także regulacje dotyczące funkcjonowania Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej, zwanej dalej „RIIP”, zgodnie z którymi dotychczasowi członkowie RIIP, po wejściu w życie niniejszej ustawy, pozostają członkami RIIP. Natomiast w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, może wystąpić do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o wyznaczenie członków RIIP, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8 ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także może dokonać zmiany w składzie RIIP, w zakresie o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy.

W projekcie ustawy uregulowana została także kwestia przeniesienia członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw informatyzacji realizującego zadania wynikające z art. 19 ust. 1 ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Natomiast w związku z planowanym przejściem prowadzenia ewidencji zbiorów oraz usług danych przestrzennych objętych infrastrukturą i nadawaniem im jednolitych identyfikatorów przez Głównego Geodetę Kraju nie ma konieczności regulowania w projekcie ustawy kwestii przeniesienia członków korpusu służby cywilnej realizujących ww. zadania, gdyż z dniem 1 stycznia 2017 r. nie zostali oni przeniesieni z urzędu obsługującego Głównego Geodetę Kraju do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Zaznaczenia wymaga także fakt, iż w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. minister właściwy do spraw informatyzacji nie zawierał umów i porozumień, które rodziłyby ewentualne prawa i

obowiązki po stronie ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

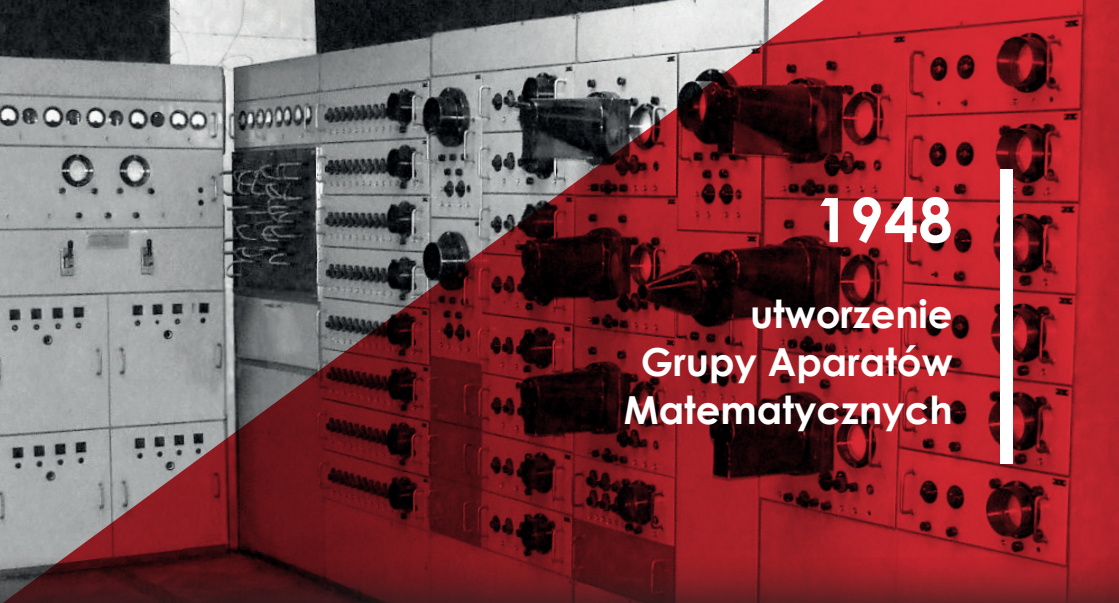
Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec administracji publicznej, nie podlega zatem obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

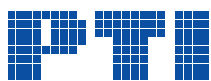
Projekt ustawy został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów ww. ustawy.

1948

utworzenie
Grupy Aparatów
Matematycznych

Obchody jubileuszu 70-lecia informatyki w Polsce

70 lecie
POLSKIEJ
INFORMATYKI
1948-2018

2018

jubileusz 70-lecia
informatyki w Polsce

Wszystkie wydarzenia – konferencje, seminaria, debaty publiczne, imprezy popularyzacyjno-edukacyjne – organizowane w roku 2018 przez zaangażowane w obchody instytucje i stowarzyszenia odbywać się będą pod hasłem 70-lecia polskiej informatyki.

ŚWIATOWY DZIEŃ SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO

Imprezy obchodzonego tradycyjnie w maju Światowego Dnia Społeczeństwa Informatycznego (ŚDSI) będą w 2018 roku szczególnie eksponowały tematykę 70-lecia, np. doroczne konkursy dla młodzieży szkolnej obejmować będą związane z nią obszary. W ramach ŚDSI odbędzie się także konferencja historyczna, podsumowująca dotychczasowe działania dotyczące gromadzenia, porządkowania i cyfryzacji dorobku 70 lat polskiej informatyki. Wydana zostanie też monografia o dziejach polskiej informatyki.

KONGRES INFORMATYKI POLSKIEJ

Kongres Informatyki Polskiej odbędzie się w Poznaniu 21-22 września 2018 r. na Politechnice Poznańskiej oraz w Poznańskim Centrum Superkomputerowo-Sieciowym. Wśród zaproszonych gości znajdują się wybitne osobistości ze świata polityki, osoby zasłużone dla historii polskiej informatyki, przedstawiciele organizacji branżowych, naukowcy, przedsiębiorcy i użytkownicy komputerów. Będzie to impreza równoległa do odbywającego się w tym samym miejscu i czasie Kongresu Międzynarodowej Federacji Przetwarzania Informacji (IFIP). To ważne wydarzenie światowej społeczności IT zapewni polskim obchodom międzynarodowy rozgłos.

KULMINACJA OBCHODÓW

Podsumowaniem obchodów będzie w połowie grudnia 2018 roku sesja na Politechnice Warszawskiej, podczas której zasłużonym informatykom wręczone zostaną **medale 70-lecia**. Na budynku przy ul. Śniadeckich 8 w Warszawie, w którym w 1948 roku mieścił się Państwowy Instytut Matematyczny, zostanie uroczystie odstonięta **tablica pamiątkowa**.

W 1948 roku w Państwowym Instytucie Matematycznym została utworzona Grupa Aparatów Matematycznych, której zadaniem było skonstruowanie pierwszego polskiego komputera – podstawowego urządzenia informatycznego. Nadchodzący rok 2018 będzie rokiem obchodów 70-tej rocznicy narodzin polskiej informatyki, choć sama nazwa „informatyka” pojawiła się dopiero w 1968 roku.

Przez 70 lat rozwijająca się informatyka stała się jednym z głównych instrumentów przemian gospodarczych i społecznych. Dziś jej narzędzia wspierają gospodarkę oraz państwo, a także stały się nieodłącznym elementem naszego życia codziennego. Jubileusz jest niepowtarzalną okazją nie tylko do prezentacji dokonań historycznych, ale również przedstawienia osiągnięć oraz roli jaką informatyka odgrywa we współczesnym świecie oraz wskazania najważniejszych jej kierunków rozwojowych.

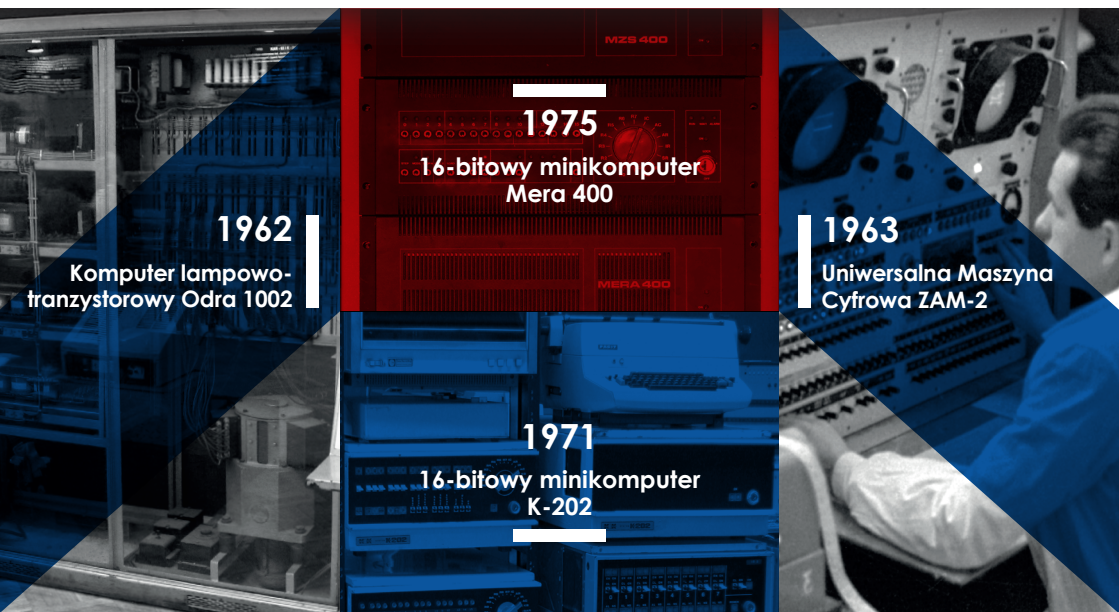
Obchody organizowane przez instytucje i stowarzyszenia związane z branżą informatyczną odbędą się pod patronatem najwyższych władz państwowych i głównych mediów, a ich koordynacji podjęto się Polskie Towarzystwo Informatyczne (PTI). W organizacji uczestniczy także Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT), Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEIT) oraz Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe (PCSS).

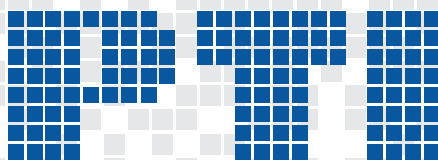
Sprawną realizację programu obchodów 70-lecia zapewnią: Komitet Honorowy, złożony z przedstawicieli instytucji związanych z informatyką lub wspierających obchody oraz Komitet Organizacyjny, odpowiedzialny za zadania związane z organizacją planowanych imprez, publikacjami, wystawami przeglądowymi, patronatami i kontaktami z mediami.

Fotografie: str. I, ARR – Wikipedia; Prometheus – <http://osworld.pl>; str. II, Odra 1002 i K-202 – Wikipedia, ZAM-2 – NAC, Mera 400 – Jakub Filipowicz, <http://mera400.pl> CC-BY-NC-SA 4.0, desaturacja i natożenie koloru

Kontakt:

Polskie Towarzystwo Informatyczne
ul. Solec 38 lok. 103 | 00-394 Warszawa
tel.: + 48 22 838 47 05 | fax: + 48 22 636 89 87
e-mail: pti@pti.org.pl | www.pti.org.pl

POLSKIE TOWARZYSTWO INFORMATYCZNE

Polskie Towarzystwo Informatyczne (PTI) od 1981 r. skupia informatyków oraz specjalistów intensywnie wykorzystujących technologie informatyczne.

Obszary działań

KONFERENCJE

Jednym z obszarów działania PTI jest organizacja branżowych konferencji i seminariów. Najważniejsze z nich to:

- Federated Conference on Computer Science and Information Systems (FedCSIS),
- konferencja Informatyka w Edukacji (IwE),
- Krajowa Konferencja Inżynierii Oprogramowania (KKIO),
- konferencje Informatyka w Zarządzaniu (IwZ) oraz Computational Methods in Experimental Economy (CMEE)
- Technologie Eksploracji i Reprezentacji Wiedzy (TERW).

KONKURSY

Począwszy od 1984 roku Polskie Towarzystwo Informatyczne organizuje doroczny **Ogólnopolski Konkurs na Najlepszą Pracę Magisterską z Informatyki**.

PTI bierze także udział w organizacji **konkursów informatycznych dla młodzieży** szkolnej, które propagują wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych (T.I.K.).

ŚWIATOWY DZIEŃ SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO

Od 2007 roku Polskie Towarzystwo Informatyczne pełni rolę koordynatora i głównego organizatora **Światowego Dnia Społeczeństwa Informatycznego (ŚDSI)** – międzynarodowego święta branży teleinformatycznej, ustanowionego rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 27 marca 2006 roku.

OPINIOWANIE

PTI przygotowuje opinie na temat projektów aktów prawnych, które mają związek z rynkiem nowych technologii, elektronicznymi usługami publicznymi, cyberbezpieczeństwem czy edukacją informatyczną.

BRANŻOWE PUBLIKACJE

- Annals of Computer Science and Information Systems
- Monografie Rady Naukowej PTI
- Biblioteczka Izby Rzecznawców PTI
- Biuletyn PTI

RADA ds. KOMPETENCJI SEKTORA IT

W ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, PTI prowadzi Radę ds. Kompetencji Sektora IT, której zadaniem jest dopasowanie edukacji do potrzeb rynku nowoczesnych technologii.

Rada ds. Kompetencji
SEKTOR IT

CERTYFIKACJA

PTI wdraża także w Polsce Europejski Certyfikat Umiejętności Komputerowych ECDL, który poświadcza rozmaite, szeroko stosowane kompetencje informatyczne. Towarzystwo oferuje także certyfikat dla specjalistów sektora IT – Europejski Certyfikat Zawodu Informatyka (EUCIP).

IZBA RZECZOZNAWCÓW

Najwyższej klasy specjaliści wykonują zlecenia, ekspertyzy i opinie na rzecz instytucji państwowych, samorządowych i pozarządowych oraz podmiotów gospodarczych.

Struktura organizacyjna

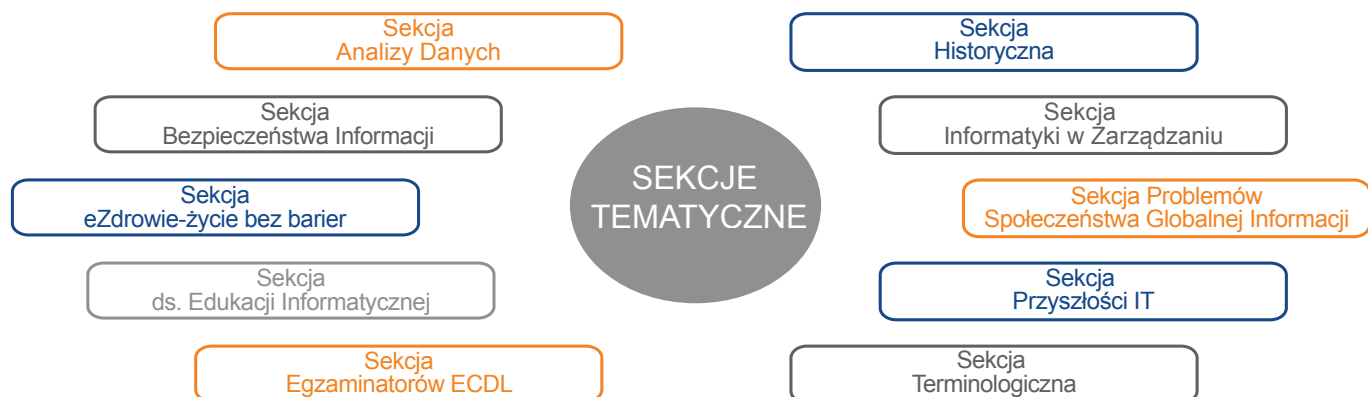
ODDZIAŁY

PTI obejmuje swoim zasięgiem obszar całego kraju. W poszczególnych regionach funkcjonują następujące oddziały:

SEKCJE

Członkowie PTI mogą poszerzać swoją wiedzę w ramach sekcji tematycznych:

www.radasektorowa.pti.org.pl

www.pti.org.pl

www.historiainformatyki.pl

Jerzy S. Nowak

Jest absolwentem Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Warszawskiej, gdzie specjalizował się w zakresie ekonomiki, planowania i organizacji przemysłu budowy maszyn, poznając wczesne komputery Odra-1013, ICT-1300 i UMC-1 oraz zaliczając w toku studiów ok. 12 laboratoriów. Praca dyplomowa dotyczyła projektowania zakładów przemysłowych. W 1981 roku ukończył studium podyplomowe w Politechnice Śląskiej z zakresu organizacji i zarządzania przedsiębiorstwem, a następnie w 2000 r. kolejne na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego z zakresu informatyki gospodarczej. W 2002 ukończył specjalistyczne szkolenie z zakresu oceny projektów inwestycyjnych COMFAR III, organizowane przez Biuro UNIDO w Warszawie. W 2005 r. ukończył studium podyplomowe w Akademii Obrony Narodowej, gdzie pod kierunkiem płk prof. Piotra Sienkiewicza przygotował pracę na temat bezpieczeństwa społeczeństwa informacyjnego. W tle nauki uczestniczy w wojskowym szkoleniu studentów, uzyskując w 1971 zaszczytny stopień podporucznika rezerwy w specjalności „inżynier eksploatacji samolotów”. W 2018 r. Politechnika Warszawska wręczyła swemu absolwentowi Złoty Dyplom w 50-lecie uzyskania dyplomu inżynierskiego.

Pracę zawodową rozpoczął jako projektant systemów EPD, w 1968 w Hucie im. M. Buczka, po czym przeszedł do Zakładów Mechanicznych Bumar-Łabędy SA w Gliwicach, gdzie w latach 1970-1996 zorganizował i prowadził Ośrodek Informatyki (z krótką przerwą w latach 1988-1989, kiedy to pełnił funkcję głównego specjalisty ds. oprogramowania w Instytucie Systemów Sterowania w Katowicach). W burzliwym okresie 1980-81 zostaje członkiem Rady Pracowniczej Zakładów, wybranym przez załogę fabryki, ucząc się w ten sposób samorządności i przewodnicząc komisji ds. oceny postulatów załogi. W trakcie pracy kończy w 1991 r. kurs członków rad nadzorczych jednoosobowych spółek Skarbu Państwa.

W trakcie pracy w Zakładach Mechanicznych Bumar-Łabędy przygotował szereg rozwiązań dla przedsiębiorstwa przemysłowego, ściśle współpracując z innymi zakładami i placówkami naukowymi (Instytut Systemów Sterowania, IOPM Orgmasz). Przedmiotem prac są przede wszystkim systemy technicznego przygotowania i planowania produkcji oraz kalkulacji kosztów produkcji. Realizacja systemów dokonuje się na sprzęcie ODRA-1304, ODRA-1305, R-32, MERA-9150, PSPD-90, BASF-7/63 o PC-ach nie wspominając. ...

(wg strony www.pti.org.pl)

ISBN 978-83-65750-11-2

ISBN 978-83-65750-11-2

9 788365 750112